

Elektronizace veřejné správy v České republice

Dominika Pešková

Bakalářská práce
2014

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva
akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Dominika Pešková**
Osobní číslo: **M11314**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Management a ekonomika**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Elektronizace veřejné správy v České republice**

Zásady pro vypracování:

Úvod

I. Teoretická část

- Představte základní pojmy z oblasti veřejné správy a s ní spojené elektronizace.

II. Praktická část

- Charakterizujte průběh reformy veřejné správy v České republice od roku 1990.
- Provedte výzkum v obcích Olomouckého kraje v dané problematice.
- Vyhodnoťte provedený výzkum pomocí SWOT analýzy.
- Navrhněte řešení zlepšení systému elektronizace veřejné správy.

Závěr

Rozsah bakalářské práce: cca 40
Rozsah příloh:
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

KOTCHEGURA, Alexander. Civil service reform in post-communist countries: the case of the Russian Federation and the Czech Republic. Leiden: Leiden University Press, 2010, ISBN 978-908-7280-604.

MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. E-government v České republice: právní a technologické aspekty. 2., podstatně přeprac. a rozš. vyd. Praha: Leges, 2008, 464 s. ISBN 978-80-87576-36-6.

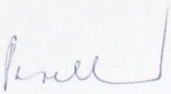
SHELLE, Karel a Vladimír SMEJKAL. Dějiny české veřejné správy: právní a technologické aspekty. 2., podstatně přeprac. a rozš. vyd. Praha: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 314 s. ISBN 978-807-3802-035.

ŠPAČEK, David a Vladimír SMEJKAL. EGovernment: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2012, 258 s. ISBN 978-807-4002-618.

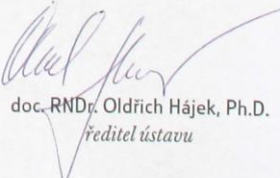
ŠTĚDRŮN, Bohumír a Vladimír SMEJKAL. Úvod do eGovernmentu v České republice: právní a technický průvodce. 1. vyd. Praha: Úřad vlády České republiky, 2007, 258 s. ISBN 978-808-7041-253.

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jiří Macháček
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva
Datum zadání bakalářské práce: 17. února 2014
Termín odevzdání bakalářské práce: 16. května 2014

Ve Zlíně dne 17. února 2014

prof. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
děkanka

doc. RNDr. Oldřich Hájek, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že:

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby¹;
- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému,
- na mou bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3²;
- podle § 60³ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;

¹ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

- (1) Vysoká škola nevydělčně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.
- (2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výtisky, opisy nebo rozmnoženiny.
- (3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

² zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

- (3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

³ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

- (1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

- podle § 60⁴ odst. 2 a 3 mohou užit své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že:

- jsem bakalářskou/diplomovou práci zpracoval/a samostatně a použité informační zdroje jsem citoval/a;
- odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně 14.5.2014

Veronika Demantová

⁴ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

- (2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.
- (3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídí k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Tématem bakalářské práce je Elektronizace veřejné správy v České republice. Tato práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. První část se věnuje problematice veřejné správy a s ní spojené elektronizace, dále je zde definován pojem eGovernment, včetně jeho významu a přínosů. Praktická část se zabývá vývojem reformy veřejné správy a elektronizací. Součástí práce je také dotazníkové šetření, které je dále vyhodnoceno pomocí SWOT analýzy. Práce je zakončena návrhy řešení pro zlepšení.

Klíčová slova: CzechPOINT, eGovernment, elektronizace, veřejná správa, reforma, region

ABSTRACT

The topic of a bachelor thesis is Computerization of public administration in the Czech Republic. This work is divided into theoretical and practical parts. The first part deals with the issue of public administration and related computerization, there is also defined the concept of eGovernment, including its importance and benefits. The practical part deals with the development of public administration reform and computerization. Survey is also part of this work, which is further evaluated using SWOT analysis. The work ends with suggestions for improvement solutions.

Keywords: CzechPOINT, eGovernment, computerization, public sector, reform, region

Tímto bych chtěla poděkovat mému vedoucímu bakalářské práce Ing. Jiřímu Macháčkovi za vstřícnost a cenné rady. Dále bych poděkovala rodině, která pro mě byla po celou dobu studia velkou oporou.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	10
I TEORETICKÁ ČÁST.....	11
1 VEŘEJNÁ SPRÁVA.....	12
1.1 ZÁKLADY VEŘEJNÉ SPRÁVY	12
1.2 VEŘEJNÁ SPRÁVA A JEJÍ FUNKCE	12
1.3 ORGANIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY	13
1.4 STÁTNÍ SPRÁVA	14
1.4.1 Ústřední orgány státní správy.....	14
1.4.2 Územně dekoncentrované (specializované) orgány státní správy.....	15
1.4.3 Organizace územní veřejné správy s všeobecnou působností.....	15
1.4.4 Orgány (subjekty) profesní a zájmové samosprávy	16
1.5 SAMOSPRÁVA.....	16
1.5.1 Územní samospráva	16
1.5.1.1 Obce	16
1.5.1.2 Kraje.....	17
2 ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY.....	18
2.1 INFORMAČNÍ SYSTÉM	18
2.2 EGOVERNMENT, EGOVENANCE	18
2.3 VYMEZENÍ POJMŮ Z OBLASTI ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY	19
2.4 EGON	20
3 EGOVERNMENT.....	22
3.1 E-GOVERNMENT V ČESKÉ REPUBLICĚ.....	23
3.1.1 Vývoj do roku 2000	23
3.1.2 Návaznosti a změny v roce 2000 – 2013	24
3.2 LEGISLATIVA TÝKAJÍCÍ SE EGOVERNMENTU (ISVS)	25
3.3 DATOVÉ SCHRÁNKY	27
3.3.1 Klady a zápory datových schránek.....	28
3.4 CZECH POINT	28
3.4.1 Historie Czech POINTu	29
3.4.2 Statistika vydaných výpisů za rok 2013.....	30
II PRAKTICKÁ ČÁST	31
4 PRŮBĚH REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY	32
4.1 REFORMA ÚSTŘEDNÍ STÁTNÍ SPRÁVY	32
4.1.1 I. fáze reformy	33
4.1.2 II. fáze reformy.....	36
5 EGOVERNMENT V OBCÍCH OLOMOUCKÉHO KRAJE.....	38
5.1 CHARAKTERISTIKA OLOMOUCKÉHO KRAJE.....	38
5.2 PRŮZKUM MEZI OBCEMI A OBČANY OLOMOUCKÉHO KRAJE	39
5.2.1 Dotazníkové šetření v obcích Olomouckého kraje	39
5.2.2 Průzkum mezi občany Olomouckého kraje	47
6 VYHODNOCENÍ PRŮZKUMU POMOCÍ SWOT ANALÝZY	51

6.1	SILNÉ STRÁNKY.....	51
6.2	SLABÉ STRÁNKY.....	51
6.3	PŘÍLEŽITOSTI.....	52
6.4	HROZBY	52
7	ZHODNOCENÍ PROBLÉMŮ A NÁVRHY PRO ZLEPŠENÍ SYSTÉMU ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY.....	53
7.1	ŘEŠENÍ NEDOSTATEČNÉ INFORMOVANOSTI OBČANŮ OLK.....	53
7.2	OPATŘENÍ PRO VYBAVENÍ OBCE INFORMAČNÍMI TECHNOLOGIEMI	53
7.3	SNÍŽENÍ POPLATKŮ ZA VÝPISY.....	54
	ZÁVĚR	55
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	57
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	59
	SEZNAM OBRÁZKŮ	60
	SEZNAM PŘÍLOH.....	61

ÚVOD

Veřejná správa je důležitou oblastí veřejného života, která ovlivňuje nejen spokojenost občanů, ale i správný chod země jako celku. Proto je důležité, aby se nepřestávala zdokonalovat a zároveň se přizpůsobovala potřebám moderní doby. Z tohoto důvodu veřejnou správu neminula nutnost implementace informačních systémů a dalších komunikačních technologií, o čemž pojednává tato bakalářská práce.

Česká republika prošla od roku 1989 reformou veřejné správy, což je v širším slova smyslu proces přizpůsobování správy požadavkům, které jsou na ni kladeny ze strany společnosti. Dne 1. května 2004 se Česká republika stala plnoprávným členem Evropské unie. Kroky, které později nastaly, měly velký vliv na změny struktury a činnosti veřejné správy, která tak začala být chápána jako služba pro svobodného občana. Právě zmiňované reformě veřejné správy a dalším nevyhnutelným změnám, které souvisely s přechodem České republiky do Evropské unie, jsou věnovány kapitoly této práce.

Tématem bakalářské práce je „Elektronizace veřejné správy v České republice“, mimo úvodu a závěru je rozdělena na dvě úrovně – teoretickou a praktickou část. Cílem této práce je zhodnocení implementace nástrojů eGovernmentu. Teoretická část analyzuje vývoj eGovernmentu v České republice, představuje možnosti využití služeb v rámci zmiňovaného eGovernmentu, a také se zabývá legislativou informačních systémů veřejné správy. V první kapitole jsou definovány základní pojmy z problematiky veřejné správy jako například: státní správa, samospráva nebo decentralizace. Další kapitola pojednává o elektronizaci veřejné správy, což je stěžejní problematika celé práce, na kterou navazuje praktické využití nabytých znalostí. Podle Ministerstva vnitra eGovernment představuje transformaci vnitřních a vnějších vztahů veřejné správy za pomoci komunikačních a informačních technologií, jejímž cílem je optimalizovat vnitřní procesy a zkvalitnit tak veřejnou správu jako celek. Výsledkem pak má být spolehlivější, levnější, ale hlavně rychlejší poskytování služeb ze strany veřejné správy svým uživatelům. Dalším cílem je potom přiblížit veřejnou správu nejširší veřejnosti a zajistit tak větší otevřenost ve vztahu k občanům nebo firmám.

Stěžejním bodem této bakalářské práce je potom praktická část, která je věnována implementaci nástrojů eGovernmentu do praxe z hlediska jeho efektivity a úspory pro veřejnou správu. Tato část je věnována průzkumu informovanosti občanů o službách eGovernmentu, a také zhodnocení eGovernmentu v praxi z pohledu obecních úřadů Olomouckého kraje.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VEŘEJNÁ SPRÁVA

Veřejná správa je všeobecně považována za ústřední pojem jak správního práva, tak správní vědy. Východiskem jejího vymezení je pojem správa, která je chápána jako soubor činností, které mají záměrný charakter a jsou uskutečňovány v relativně trvale organizovaných celcích, v objektivně vymezeném rámci. Tyto činnosti jsou zaměřeny k dosažení určitého cíle a zároveň jde také o zajištění procesů, jimiž se správa uskutečňuje. Tato charakteristika se vztahuje na pojem správa jako celku, tedy jak veřejnou tak i soukromou. (Kolektiv autorů, 2008, s. 322)

1.1 Základy veřejné správy

Slovem veřejná správa označujeme jak správu věcí veřejných, tak akademický obor. Správní věda se v tomto ohledu snaží napomáhat zlepšení stavu věcí veřejných, čímž je nejen teoretickým, ale rovněž aplikovaným oborem. Podle Káni (2010, s. 7), je správa definována jako „...cílevědomá společenská činnost směřující k naplnění a dosažení cíle, který má charakter veřejný, nebo soukromý. Obsah a charakter správy určuje správní právní odvětví“. Úkolem veřejné správy není snaha vyřešit všechny politické, ekonomické, manažerské nebo jiné problémy, jejím posláním je určit, co je a není ve veřejné správě normální. Veřejnou správou se ve společnosti rozumí obecně řečeno správa veřejných záležitostí, který je realizována výkonnou státní mocí. Touto výkonnou mocí se potom rozumí především veřejná moc, kterou disponuje v první řadě stát, dále pak subjekty povolané ke správě veřejných věcí. Veřejnou správu, tedy veřejnou moc, dělíme na moc státní a na zbývající veřejnou moc. Zbývající proto, že je svěřena subjektům nestátního charakteru, např. subjekty územní samosprávy, vykonávající specifickou formu správy státu. Veřejnou moc označujeme jako decentralizovanou. (Pomahač a kol., 2013, s. 1; Průcha, 2004, s. 9-12)

1.2 Veřejná správa a její funkce

Pojem veřejná správa má své kořeny již v římském právu a rozumí se jí: správa území (tedy státu, kraje, obce), správu věcí veřejného sektoru, veřejných záležitostí (služby občanům, veřejnosti), dále pak správu veřejných financí a objektů využívaných veřejnou správou. To souvisí s vlastní podstatou veřejné správy jako společenské činnosti. Správou rozumíme společenské řízení, které má své specifické rysy a realizuje se ve specifických formách. Veřejnou správu je potřeba odlišovat od správy soukromé. Rozdíl nalezneme

v tom, jakých záležitostech se správa dotýká. Veřejná správa je správou ve veřejném zájmu a subjekty, které ji realizují, ji vykonávají jako právem uloženou povinnost. Naproti tomu soukromá správa je vykonávána v soukromém zájmu a je realizována lidmi, kteří směřují za svým vlastním cílem a řídí se vlastní vůlí. (Průcha, 2004, s. 10)

Veřejná správa obstarává několik funkcí, a to moc mocenskou, ochrannou, organizační, regulační a služby veřejnosti. Mocenská funkce se dá vyjádřit jako donucovací, příkazovací a funkce zákazu. Veřejná správa realizuje svou moc ve společnosti prostřednictvím právního řádu a také působením státního zřízení. Veřejná moc má formální autoritu a její schopností je ovlivňovat schování společnosti žádoucím směrem. Veřejnou moc rozdělujeme na centrální (moc výkonná, zákonodárná a soudní) a na necentrální moc, kterou stát svěřil územní samosprávě. Ochrannou funkcí zajišťuje veřejná správa vnitřní a vnější ochranu a bezpečnost. Veřejná správa má dále funkci organizační, kdy organizuje státní záležitosti členěním území státu na menší územní celky – regiony, okresy, obce), dále pak záležitosti občanů (zdravotní, vzdělávací služby) a institucí (tvorba organizačních struktur). (Káňa, 2010, s. 10)

1.3 Organizace veřejné správy

Pojmem organizace veřejné správy rozumíme celou organizační strukturu – systém soustavy subjektů veřejné správy. Jedná se o institucionální, strukturální a systémové pojetí pojmu organizace, kde jsou základními subjekty stát a veřejnoprávní korporace. Tyto korporace ve veřejné správě vystupují jako představitelé a nositelé veřejné moci ve státě. Stát i veřejnoprávní korporace realizují své poslání prostřednictvím svých orgánů, tzv. správních orgánů. Pod pojmem organizace veřejné správy se rozumí především celá organizační soustava a struktura. Tento pojem vyjadřuje mnohovýznamovost samotného pojmu organizace, v jejímž smyslu můžeme organizaci chápat jednak jako instituci nebo soubor institucí, strukturu nebo i systém určitého organizačního uspořádání. (Průcha, 2004, s. 32 - 33)

Česká republika vznikla v roce 1991 jako unitární, demokratický stát, vyznačující se svou jednotnou soustavou nejvyšších ústředních orgánů, ústavou a demokratickou formou vlády. Demokracie je v České republice zajištěna Zákonem č. 1/1991Sb., Ústava České republiky. Státní správa v České republice je potom definována jako veřejná správa, která je uskutečňována státem a je nezastupitelnou součástí veřejné správy, tedy základem veřejné správy. Česká republika má vlastní správní systém, své uspořádání. Pramenem státní správy jsou převážně právní normy ústavního práva a správního práva. (Káňa, 2010, s. 22)

Veřejnou správu můžeme chápat jako systém, který je tvořen dvěma subsystemy. Hlavní, nejrozsáhlejší a nejdůležitější je subsystem státní správy. Její existence vychází z povahy státu, jako originálního subjektu veřejné správy. Druhým, stejně rovnocenným subsystemem je potom samospráva. (Kolektiv autorů, 2008, s. 322)

1.4 Státní správa

1.4.1 Ústřední orgány státní správy

Vrcholným ústředním orgánem státní správy a zároveň výkonné moci státu je vláda, podle ústavy „vrcholný orgán výkonné moci“. Jedná se o exekutivní orgán s všeobecnou působností, který je složen z předsedy, který je volen prezidentem republiky, místopředsedů a ministrů. Funkce člena vlády je neslučitelná s funkcí člena Ústavního soudu. Člen vlády nesmí vykonávat mimo to ani další činnost, která odporuje výkonu jeho funkce. Vláda rozhoduje ve sboru a k přijetí usnesení je potom nutný souhlas nadpoloviční většiny. Kromě vládních usnesení vydává vláda vládní nařízení – sekundární právní akt, tzv. podzákonnou normu, kterou podepisuje předseda a příslušný člen vlády. Vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně, což se projevuje následovně: Poslanecká sněmovna vysloví vládě důvěru nebo nedůvěru. Nově jmenovaná vláda pak musí do 30 dnů po jmenování předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a podat žádost o vyslovení důvěry. Po ustavení nově zvolené poslanecké sněmovny musí stávající vláda podat demisi. K výhradním pravomocem vlády patří předložení návrhu zákona o státním rozpočtu. Mezi další pravomoci vlády můžeme zařadit například sjednocování ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, vláda podílí na sjednávání mezinárodních smluv. Návrhy zákonů vláda nejčastěji předkládá parlamentu. (Hledíková, Janák a Dobeš, 2007, s. 480; Průcha, 2004, s. 38)

Mezi ústřední orgány státní správy České republiky, v jejichž čele je člen vlády České republiky řadíme Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo obrany, Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo kultury, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo pro místní rozvoj. K dalším ústředním orgánům státní správy potom patří Úřad vlády České republiky, Národní bezpečnostní úřad, Český telekomunikační úřad, Úřad průmyslového vlastnictví, Český statistický úřad, Český úřad zeměměřický a katastrální, Český báňský úřad, Energetický regulační úřad, Úřad

pro ochranu hospodářské soutěže, Správa státních hmotných rezerv, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí, Úřad pro zahraniční styky a informace, Bezpečnostní informační služba, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. (Průcha, 2004, s. 38; Káňa, 2010, s. 25)

Ministerstva jsou ústřední orgány státní správy, které jsou zřizovány pouze prostřednictvím zákona. V čele stojí člen vlády České republiky – ministr, který ve svém resortu rozhoduje a sám nese odpovědnost, je v čele vrcholového státního orgánu státní správy, má v kompetenci několik správ. Ministerstva vydávají právní normy, věstníky ministerstva. Dalším orgánem je státní zastupitelství, které zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení. (Hledíková, Janák a Dobeš, 2007, s. 481)

1.4.2 Územně dekoncentrované (specializované) orgány státní správy

Tyto orgány jako zvláštní, územně dekoncentrované orgány státní správy působí také v jednotlivých územních jednotkách územní organizace státu, podle ustanovení zvláštních zákonů. Jedná se o specializované orgány, přímo odvozené od některých ústředních orgánů. Z tohoto důvodu se tyto orgány specializují pouze na některé úseky státní správy nebo část takového úseku, či jen některé činnosti, popřípadě na zvláštní funkci výkonu státní správy. Jsou zřizovány v případech, kdy vzhledem k jejich úzce specializované pojeté působnosti by ji nebylo dobře možné vykonávat okresními úřady a kdy ji současně není možné vykonávat samotnými ústředními orgány v centru. V dnešní době se jedná zejména o tyto specializované územní orgány státní správy: krajské, okresní, městské a obvodní správy policie a vojenské správy, krajské správy a okresní oddělení Českého statistického úřadu, krajské orgány státních inspekcí zemědělské a katastrální inspektoráty a katastrální úřady, inspektoráty Českého úřadu bezpečnosti práce, obvodní báňské správy, celní ředitelství a celnice, drážní správní orgány, správy sociálního zabezpečení, úřady práce, finanční ředitelství a finanční úřady a školské úřady. (Průcha, 2004, s. 40)

1.4.3 Organizace územní veřejné správy s všeobecnou působností

Je logické, že veškerá veřejná správa nelze realizovat z jednoho místa, tedy z centra, proto je výkon veřejné správy úrovněově strukturován, a to v návaznosti na konkrétní územně správní členění státu. Územní správou pak rozumíme všechny nižší úrovně správy než úroveň ústřední. V této souvislosti rozeznáváme i místní správu, tedy nejnižší úroveň územní veřejné správy. Řadíme se obce, okresní úřady a kraje. (Průcha, 2004, s. 40)

1.4.4 Orgány (subjekty) profesní a zájmové samosprávy

Profesní a zájmová samospráva měla u nás v minulosti svou tradici. Byla představována různými komorami, svazky a společenstvy a plnila ve veřejné správě významné poslání. V dnešní době se jedná o advokátní komoru, lékařskou komoru, stomatologickou komoru aj.

1.5 Samospráva

Samospráva představuje tu oblast veřejné správy, která je ze zákona svěřena subjektům, kterých se bezprostředně dotýká (obce, kraje, společenstva). Je tedy uskutečňována jiným subjektem než je stát. Ústava rozlišuje dva stupně samosprávy, a to vyšší územní samosprávné celky – kraje a základní územní samosprávné celky – obce. Mezi základní znaky územně samosprávných celků řadíme – území, občané, majetek, výkon samostatné působnosti, kontrola výkonu samosprávy. Svoji podstatou je samospráva výrazem principu decentralizace. Samospráva je vykonávána vlastním jménem a svými prostředky. Je nezávislá na státní správě a stát do její činnosti nemůže bezprostředně zasahovat. Úloha státu v tomto případě je minimalizována na dozor při dodržování právních předpisů samosprávnými korporacemi, případně nad jejich hospodařením. Rozeznáváme samosprávu územní a zájmovou. (Tomancová, Obrovský, Brtoun, 2009, s 27 – 29; Kolektiv autorů, 2008, s. 325)

Samospráva představuje ve veřejné správě výkonné působení a ovlivňování společenského života prostředky decentralizovaného nestátního charakteru, samospráva tedy nemůže být totožná se státní správou. Správu dělíme na územní a zájmovou. (Průcha, 2004, s. 17)

1.5.1 Územní samospráva

V rámci reformy, která se začínala utvářet od roku 1990, došlo k obnovení veřejné správy, kdy spolu začali koexistovat státní správa a samospráva. Do té doby se používal výhradně pojem státní správa. Územní samospráva má nezastupitelný význam pro demokratické uspořádání společnosti a pro výkon regionální a místní veřejné správy. Její důležitost je dána i tím, že její právní základ je zakotven v hlavě sedmé Ústavy. Ústava vychází z toho, že základními územními samosprávnými celky jsou obce a vyššími naopak kraje.

1.5.1.1 Obce

Obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů, které tvoří územní celek. Obec je veřejnoprávní korporací, která vlastní svůj majetek. V právních vztazích

vystupuje obec svým jménem a nese sama za sebe odpovědnost. Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Obec, která má více jak 3 000 obyvatel, může být prohlášena za město, podle předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyjádření vlády. Zvláštní postavení potom mají velká a významná města – statutární města. Orgány obce jsou: zastupitelstvo, rada, starosta (primátor), obecní úřad (městský úřad, magistrát, úřad městského obvodu nebo městské části). (Hendrych, 2009, s. 151)

1.5.1.2 Kraje

Kraj, jakožto vyšší územní samosprávný celek, je územní společenství občanů. Kterému náleží právo na samosprávu. Kraj ji vykonává v rozsahu, který je stanoven zákonem a v souladu s potřebami kraje. Tak jako obec, je i kraj veřejnoprávní korporací, která vystupuje svým jménem a na vlastní zodpovědnost. Hlavním úkolem kraje je všestranný rozvoj svého území a uspokojování potřeb občanů žijících na území kraje. Mezi orgány kraje patří: zastupitelstvo, rada, hejtman, zvláštní orgány kraje, krajský úřad. Mimo těchto základních orgánů si zastupitelstvo může zřídit své iniciativní a kontrolní orgány výbory. Takovým orgánem může například být finanční výbor, kontrolu a výbor pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost. (Hendrych, 2009, s. 152)

2 ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY

Elektronizace veřejné správy je poslední dobou stále více probíraným tématem. Moderní doba plná informačních technologií se totiž dotýká každé části lidské činnosti a ani veřejná správa se tomuto pokroku nevyhnula. Modernizace veřejné správy v České republice započala v době reformy veřejné správy roku 1990 a až do dnešní doby můžeme nalézat stálý pokrok a inovace v této oblasti.

Elektronizace jako taková vychází z klasické podoby veřejné správy a předpokládá spolupráci a změny uvnitř jejího existujícího systému i ve společnosti. Odvíjí se od funkcí a cílů státu a územních samosprávních celků, na nichž záleží i to, jak budou tyto nabízené služby reagovat na poptávku po nich a na potřeby uživatelů. Představuje tedy alternativu pro naplňování cílů veřejné správy pomocí informačních technologií. (Štědroň, 2012, s. 49)

2.1 Informační systém

Informační systém je systém pro sběr, zpracování, ukládání, šíření a vyhledávání informací. Je rovněž systémem, který zahrnuje informační dokumenty, informační pracovníky a procesy. Jeho prvky jsou informační a komunikační technologie, data a lidé. Cílem toho systému je efektivní podpora informačních a rozhodovacích procesů na všech úrovních řízení organizace. (Mates, Smejkal, 2012, s. 21)

2.2 eGovernment, eGovenance

V současné době se v literaturách z oblasti veřejné správy pracuje především s termíny eGovernment a eGovernance. Tyto termíny se již staly mezinárodními, což ovšem neznamená, že by byl jejich obsah chápán a přijímán literaturou vždy jednotně. S rozvojem dané oblasti, která se stala v reformách a modernizacích veřejné správy úspěšnou, došlo k nárůstu používaných termínů. Je nutné zabývat se tím, co si konkrétní autor pod daným termínem představuje, protože definicemi eGovernmentu literatura překypuje. V současné době můžeme narazit na následující přístupy k terminologii týkající se elektronizace veřejné správy: (Špaček, 2012, s. 1)

1. Různorodá terminologie reflektuje věcnou oblast, na kterou se modernizační úvahy zdůrazňující zapojení ICT, zaměřují. Klasickým příkladem různé terminologie, která odráží věcné zaměření projektů a která je také diskutována více jako samostatná oblast vedle eGovernmentu, jsou iniciativy zapojení ICT do jednotlivých odvětví

veřejného sektoru. Termínem governance se rozumí výsledek interakce mezi vládou, veřejným sektorem, úředníky a občany v rámci politického procesu a tvorby politiky. Naopak eGovernment je termín považovaný za organizační strukturu, kterou společnost využívá k převedení politických názorů do veřejných politik a rovněž legislativy.

2. Do použité terminologie se může také promítnout i upřednostňovaná terminologie, která má přinést inovaci. Dobrým příkladem může být terminologie nazývaná souhrnně jako eGovernment, ve které jsou především v posledních letech diskutovány možnosti a bariéry většího využívání mobilních telefonů pro poskytování veřejných služeb.
3. OECD pak jen velmi obecně vymezuje termín eGovernment a to jako využití ICT, především internetu, jako nástroje k dosažení lepší vlády. (Špaček, 2012, s. 2)

2.3 Vymezení pojmů z oblasti elektronizace veřejné správy

Czech POINT – Český podací ověřovací informační národní terminál, jinak řečeno kontaktní místo veřejné správy podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Časové razítko – Datová zpráva, která důvěryhodným způsobem spojí data v elektronické podobě s časovým okamžikem a zaručuje, že uvedená data v elektronické podobě existovala před daným časovým okamžikem. Kvalifikované časové razítko je takové, které vydal kvalifikovaný poskytovatel certifikačních služeb.

Datová zpráva – Elektronická data, která můžeme přenášet pomocí prostředků pro elektronickou komunikaci a uchovávat na záznamových médiích, používaných při zpracování a přenosu dat.

Datová schránka – DS je elektronické úložiště, které je určeno k doručování orgány veřejné moci, provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci a dodávání dokumentů FO, podnikajících FO a PO.

Elektronická podatelna – Pracoviště orgánu veřejné moci určené pro příjem a odesílání datových zpráv.

Elektronický podpis – Údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k DS nebo jsou s ní logicky spojené, a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě.

Notifikace – Upozornění na příchozí zprávy do datové schránky na jím zvolenou elektronickou adresu nebo jiný technický prostředek.

Oprávněná osoba – Je to fyzická osoba nebo podnikající fyzická osoba, statutární orgán právnické osoby, člen statutárního orgánu právnické osoby nebo vedoucí organizační složky podniku zahraniční PO zapsané v obchodním rejstříku, nebo vedoucí orgánu veřejné moci, pro něž byla datová schránka zřízena.

Pověřená osoba – Osoba pověřená oprávněnou osobou ke všem nebo některým operacím s DS.

Portál veřejné správy – Informační systém veřejné správy, který zajišťuje přístup k informacím státních orgánů veřejné moci, které nejsou státními orgány a orgány územních samosprávných celků, a komunikací s veřejnými orgány.

2.4 eGON

Symbol eGovernmentu, eGON, je v přeneseném významu živý organismus, ve kterém vše souvisí se vším a fungování jednotlivých částí se vzájemně podmiňuje. Existenci a životní funkce eGONa zajišťují:

- **Prsty:** Czech POINT - jedná se o kontaktní místo veřejné správy, poskytující občanům zejména ověřené údaje vedené v centrálních registrech, jako jsou rejstřík trestů, obchodní rejstřík nebo registr živnostenského podnikání. Cílem je zrychlit a zpřístupnit služby občanům.
- **Oběhová soustava:** KIVS – Komunikační infrastruktura veřejné správy, zajišťující bezpečný přenos dat
- **Srdce:** Zákon o eGovernmentu - zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi č.300/2008 Sb., jehož cílem je vytvoření optimálních podmínek pro elektronickou komunikaci mezi úřady a občany i mezi úřady samotnými. Také se jím umožní vedení elektronických spisů ve správních řízeních.
- **Mozek:** Základní registry veřejné správy. Jde o bezpečné a aktuální databáze dat o občanech a státních i nestátních subjektech. Základním prvkem v systému základních registrů je referenční údaj. Jedná o údaj, který bude přebírán ze systému základních registrů a v příslušných agendách se bude využívat jako údaj zaručený, platný a aktuální, bez toho aniž by se musel dále ověřovat. V praxi tak bude stačit

jedna změna v registru, například při změně jména nebo adresy, se tato skutečnost promítne i v ostatních registrech. (MVČR, © 2014)

Obrázek 1 – eGON symbolem eGovernmentu

Zdroj: MVČR, © 2014

3 EGOVERNMENT

S pojmem eGovernment se v poslední době setkáváme čím dál častěji. Co ale tento pojem vyjadřuje? Snad v každé literatuře se setkáme s jinou definicí nebo vymezením tohoto pojmu.

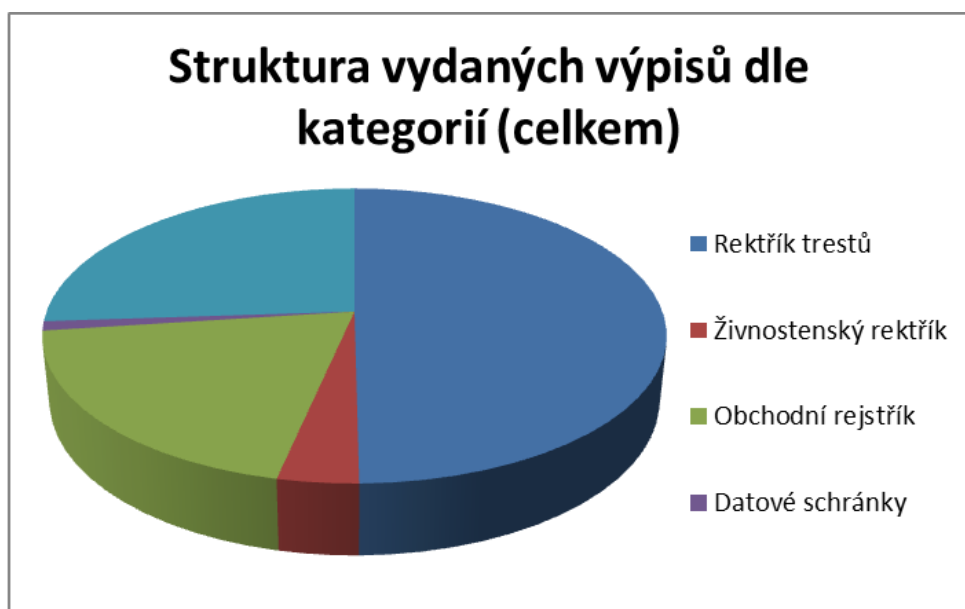
Výraz eGovernment již natolik zdomácněl v českém jazyce, že ani překládán nebývá, jelikož by tento překlad vyzněl velmi nejasně. Pod tímto pojmem si v překladu můžeme představit například elektronickou správu věcí veřejných, vládnutí nebo vláda. Překlad v tomto případě není důležitý, co je však podstatné je definice tohoto pojmu. R. Heeks chápe eGovernment jako všeobecné použití informačních a komunikačních technologií ve veřejném sektoru. Podobně vnímá tento pojem i Evropská komise, kdy v materiálu eGovernment-Action Plan 2011-2015 z roku 2011 vymezuje eGovernment jako „...použití nástrojů a systémů, které jsou zde díky informačním a komunikačním technologiím, pro poskytování lepších veřejných služeb občanům a podnikům“. (Mates a Smejkal, 2012, s. 38)

Podle Štědrone (2012, s. 39) bývá pojem eGovernment často vymezován jako využití informačních technologií veřejnými institucemi pro zajištění výměny informací s občany, soukromými organizacemi a jinými veřejnými institucemi za účelem zvyšování efektivity vnitřního fungování a poskytování rychlých, kvalitních a dostupných komunikačních služeb. Obdobně je také popisována definice, podle níž je eGovernment chápán jako efektivní a výkonné veřejné služby a informační a komunikační technologie, které občanům umožňují plně se podílet na životě společensky a kulturně tvůrčích komunit.

E-Government je definován jako série procesů, který nám umožňuje výkon veřejné správy, uplatňování občanských práv a povinností fyzických i právnických osob, realizovaných elektronickými prostředky. Jeho cílem je rychlejší a spolehlivější poskytování služeb veřejné správy nejširší veřejnosti a zajištění větší otevřenosti veřejné správy ve vztahu ke svým uživatelům, tedy občanům. S rozvojem informačních technologií a jejich intenzivním využitím v každodenním životě vyvstala potřeba usnadnit občanům komunikaci s orgány veřejné správy. E-Government se vyvíjel postupně, prvním krokem byla v roce 1999 možnost prostřednictvím elektronické pošty podat žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. O dva roky později byl realizován elektronický podpis. Řada úřadu však na takové činnosti nebyla připravena a ani neprovozovala elektronické podatelny, jejichž prostřednictvím bylo možné činit elektronická podání. (Štědroň, 2007, s. 20)

3.1 E-Government v České republice

V české literatuře je v souvislosti s rozvojem národní politiky a legislativy eGovernmentu odlišováno období do roku 1998, resp. 2000 a následující období. Rok 1998 je tady považován za rozhodující s ohledem na koncepční přístup vlády, rok 2000 pak díky přijetí zákona č.365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy (ISVS), který nahradil situaci, kdy v oblasti OSVS neexistoval obecný zákon, ale pouze řada speciálních právních předpisů. Tento zákon se tak stal základním nástrojem koordinace legislativy, která reaguje na uvažované projekty eGovernmentu v informačních politikách vlády. (Špaček, 2012, s. 53)

Obrázek 2 – Grafické znázornění struktury vydaných výpisů

Zdroj: Český statistický úřad, 2014

3.1.1 Vývoj do roku 2000

V roce 1991 byla vytvořena Komise vlády pro SIS (Státní informační systém). Tato komise měla zajistit odstranění roztříštěnosti informačních systémů a zároveň koordinovat rozvoj jednotného státního informačního systému. V červnu roku 1991 bylo také přijato usnesení o řešení SIS, které bylo postaveno na rozhodující úloze registrů občanů, nemovitostí, územně identifikačního registru, hospodářských subjektů a také na orientaci na otevřené systémy. Zohledňoval projekt z roku 1990 – Jednotný informační systém státní správy, který byl zpracován MV. Veřejné zdroje nedokládají informace o tom, čeho bylo v praxi

komise dosaženo, není zveřejněna ani zpráva o výsledcích Komise z roku 1992. V roce 1995 se vláda začala zabývat budováním SIS, kdy vyslovila souhlas s materiálem Výstavba státního informačního systému České republiky s využitím komunikační sítě ministerstva financí ostatními resorty. Tento materiál předpokládal, že SIS bude zahrnovat registr nemovitostí, registr obyvatel a v jeho rámci také například registr sociálních dávek, zdravotního pojištění a registr ekonomických subjektů. Po zrušení ministerstva hospodářství přešly veškeré kompetence na oddělení pro řízení SIS při Úřadu vlády. V roce 1996 byl vytvořen samostatný Úřad pro státní informační systém (ÚSIS), který převzal kompetence od Ministerstva hospodářství a Úřadu vlády. Problémem bylo nevhodné nakládání se svěřenými financemi. Proto byla v roce 1998 jako poradní orgán vlády zřízena Rada vlády pro informační politiku. Hovořilo se návrhu zákona o kontrole informačních systémů a o rozsahu chráněných osobních údajů. (Špaček, 2012, s. 54 – 55)

Jako vůbec první ucelenou polistopadovou českou koncepci informační politiky je považován dokument Státní informační politika cesta k informační společnosti (SIP). Tato politika byla vládou přijata v roce 1999 a obsahuje obecnou myšlenku že, „součástí rozvoje informační společnosti je i vytváření informačních systémů veřejné správy, které ji nejen zefektivní a zjednoduší, ale především budou přínosem pro občany. Umožní například vytvořit integrovanou síť kontaktních míst veřejné správy, kde si občan nebo organizace na jednom místě mohou vyřídit své záležitosti se státní správou“. Tato koncepce měla být zajišťována Radou vlády pro SIP ve spolupráci s Úřadem pro státní informační systém a předpokládala také návaznosti na projekt PHARE a jejich finanční prostředky. (Špaček, 2012, s. 57)

Na SIP navazovala Koncepce budování ISVS, která byla vládou schválena usnesením správy z téhož roku. Stala se výsledkem meziresortní spolupráce. Koncepce budování ISVS zdůrazňovala především bezpečnost a také roli standardů SIS a také doporučovala partnerství veřejného a soukromého sektoru. Mluvilo se o zavedení základních registrů a také o zvýšené ochraně osobních údajů. (Špaček, 2012, s. 57)

3.1.2 Návaznosti a změny v roce 2000 – 2013

V květnu 2000 byl vládou schválen akční plán realizace SIP pro období do konce roku 2002. Za výchozí změny byly v tomto dokumentu považovány především konsolidace základních registrů a jejich vzájemné propojení prostřednictvím referenčního rozhraní a rovněž vyřešení jednotné KIVS. Dalším cílem bylo vytvoření portálu veřejné správy, který by umožňoval prezentaci informací a zprostředkování e-slужeb. Byly stanoveny 2 priority a

to: a) zajištění veřejné informační služby a realizovat koncepci kanálů ISVS, b) v návaznosti na ISVS vyvinout elektronické služby veřejné správy (daňová přiznání, změny údajů o občanech atd.) a vyřešit problém identifikace osob. Do českého právního řádu byl implementován institut elektronického podpisu, který měl za úkol umožnit občanům ČR komunikovat s orgány veřejné moci elektronickou cestou. V témže roce byl zřízen Úřad pro veřejné informační systémy, jehož pomocí byla umožněna koordinace informačních systémů ve veřejné správě pro vzájemnou komunikaci a výměnu dat. Dále byl zřízen Úřad na ochranu osobních údajů. V roce 2002 byl realizován projekt ePUSA (elektronický portál zemních samospráv). V roce 2003 zanikl Úřad pro veřejné informační a nově bylo zřízeno Ministerstvo informatiky. (Štědroň, 2007; Vaníček, 2011, s. 27)

V roce 2006 byl zahájen projekt eGON, který představuje komplexní projekt elektronizace VS, jehož hlavním cílem je usnadnění života občanům a zvýšení efektivity VS díky důmyslnému využití informačních technologií. (MVČR, © 2010)

K 1. 1. 2007 bylo zrušeno Ministerstvo informatiky, jehož agenda přešla pod MVČR. (Štědroň, 2007)

V roce 2007 bylo zahájeno budování Komunikační infrastruktury VS (KIVS). Primárním cílem zavedení KIVS bylo vytvoření jednotné datové sítě, která poskytne bezpečné připojení a vysoký standard nabízených služeb. Dalším cílem je zefektivnění služeb. V tomto roce proběhlo také spuštění pilotního projektu CzechPOINT. Rok 2008 přinesl výrazné rozšíření sítě poboček CzechPOINT i poskytovaných služeb, které můžou občanech na kontaktním místě CzechPOINT využívat. V roce 2010 proběhla závěrečná fáze vzniku základních registrů a jejich zkušební provoz. Souběžně vznikla Správa základních registrů. Od 1. 7. 2012 je spuštěn ostrý provoz základních registrů VS. Pracoviště kontaktních míst jsou rozšířena na téměř 7 000 pracovišť. (MVČR, © 2010)

3.2 Legislativa týkající se eGovernmentu (ISVS)

Mezi právní předpisy řadíme:

- zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách,
- zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů,
- zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,

- zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu,
- zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy,
- zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti,
- zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě,
- zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích,
- zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (tzv. zákon o e-Governmentu).
- zákon 301/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů

Dále pak prováděcí předpisy k ISVS

- nařízení vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně dalších zákonů,
- nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím,
- vyhláška č. 496/2004 Sb., k elektronickým podatelním,
- vyhláška č. 646/2004 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby,
- vyhláška č. 378/2006 Sb., o postupech kvalifikovaných poskytovatelů certifikačních služeb.
- vyhláška č. 469/2006 Sb., o informačním systému o datových prvcích
- vyhláška č. 529/2006 Sb., o dlouhodobém řízení informačních systémů veřejné správy
- vyhláška č. 530/2006 Sb., o postupech atestačních středisek při posuzování dlouhodobého řízení ISVS
- vyhláška č. 53/2007 Sb., o referenčním rozhraní
- vyhláška č. 64/2008 Sb., o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením

- vyhláška č. 193/2009 Sb., o stanovení podrobnosti provádění autorizované konverze dokumentů
- vyhláška č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobnosti užívání informačního systému datových schránek

3.3 Datové schránky

Datové schránky jsou informačním systémem veřejné správy, které zásadně mění díky informačním technologiím způsob doručování (přijímání a podávání) úředních dokumentů. Pomocí datových schránek je možné zasílat dokumenty v elektronické podobě orgánům veřejné moci a také je od nich přijímat. Komunikace pomocí datových schránek tak nahrazuje klasický způsob doručování v listinné podobě, protože zákon o datových schránkách zrovnoprávňuje papírovou a elektronickou verzi zasílaného dokumentu. Orgánům veřejné moci a právnickým osobám jsou tyto datové schránky zřízeny automaticky, ostatním jsou datové schránky zřízeny na jejich žádost. Cílem projektu informačního systému datových schránek je efektivnější, rychlejší, levnější a spolehlivější veřejná správa. Informační systém datových schránek (ISDS) vznikl v roce 2008 na základě zákona 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů a příslušných vyhlášek a je podřízen Provoznímu řádu ISDS. Rozeznáváme 3 druhy datových schránek a to: DS pro fyzické osoby, DS pro podnikající fyzické osoby a DS pro právnické osoby. (Datové schránky, ©2011)

Zabezpečení je delegováno pouze vyhláškou, nikoliv zákonem, díky tomu je Datová schránka zabezpečena pouze přístupovým heslem a jménem, což má výhodu v nižších provozních nákladech. Uživatelské jméno je vytvořeno náhodným řetězcem 6 až 12 znaků a heslo je tvořeno náhodným řetězcem 8 až 32 znaků. Jsou však možnosti, jak zvýšit zabezpečení přístupu. A to například pomocí SMS (v aplikaci se posílá SMS na předem zvolené číslo a uživatel musí mít mobilní telefon) nebo pomocí bezpečnostního kódu.

(Datové schránky, © 2010-2014)

Proces aktivace datových schránek byl zahájen v roce 2009, kdy začala Česká pošta rozesílat uživatelům DS povinně ze zákona (orgánům veřejné moci a PO zřízeným zákonem a zapsaným v obchodním rejstříku) obálky s netradičním, žlutým pruhem, které obsahovaly přístupové údaje. Tehdy byl spuštěn informační systém datových schránek. Okamžik akti-

vace DS byl datován na 1. 11. 2009. Za další významné datum týkající se DS můžeme považovat 17. 10. 2010, kdy byla zavedena nová funkce Náhled datové zprávy, která umožňovala zobrazit obsah datové zprávy a stáhnout vložené přílohy. Posledním významným dnem je pak 1. 7. 2012, kdy došlo k automatickému zřízení DS podnikající FO všem advokátům a daňovým poradcům. (Smejkal a Valášek, 2012, s. 10)

3.3.1 Klady a zápory datových schránek

Datové schránky jsou novým, bezpečným a autentizovaným komunikačním nástrojem, který přináší zcela jinou kvalitu eGovernmentu oproti e-mailové komunikaci. V souvislosti s DS dochází k „vyčištění“ obchodního rejstříku (odhalení mrtvých firem, neplatných záznamů) a především došlo k vymahatelnosti práva (zvýšení úspěšnosti doručování, mj. také díky souběžně připravené tzv. souborné novele občanského soudního řádu). Jen pro srovnání: u listinného doručování prostřednictvím České pošty se uvádí úspěšnost doručení okolo pouhých 50%.) Datové schránky jako důvěryhodné krátkodobé úložiště datových zpráv poskytují nástroj, který nám umožňuje bezpečné provádění úkonů způsobem, který vysoce přesahuje bezpečnost a důvěryhodnost bývalých doručovacích cest. Datovými schránkami nemyslíme e-mail, ale zaručenou službu přístupu k informacím (datům, datovým zprávám, dokumentům aj.) s třetí osobou a registrovanými uživateli. Podíváme-li se však na DS z jiné stránky, najdeme samozřejmě některé nedostatky a nedokonalosti. Můžeme sem zařadit například nepřilíživě ideální uživatelskou přívětivost, nedostatek informací o bezpečnostním zajištění ISDS a především použití nástroje Software602 Form Filler pro práci s datovými zprávami. (Smejkal a Valášek, 2012, s. 12)

3.4 Czech POINT

Czech POINT nebo jinak Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál, je projektem, jehož cílem je zredukovat přílišnou byrokracii ve vztahu občan – veřejná správa. Dříve musel občan navštívit několik úřadů, aby vyřídil jediný problém. Czech POINT slouží jako asistované místo výkonu veřejné správy, který umožňuje komunikaci se státem prostřednictvím jednoho místa tak, aby „obíhala data, ne občan“. (Vaniček et al., 2011, s. 27)

Jedná se o projekt jednotných kontaktních míst v rámci eGovernmentu, které by měly občanům umožnit to, aby na jednom místě získali výpis z katastru nemovitosti, obchodního rejstříku, rejstříku trestů či živnostenského rejstříku. V rámci projektu Czech POINT jsou

postupně budovány univerzální kontaktní místa, kde může občan získat veškeré údaje vedené v centrálních neveřejných evidencích a registrech. (Špaček, 2012, s. 80)

Projekt Czech POINT přináší značné ulehčení komunikace se státem, kdy v některých situacích stačí dojít pouze na jeden úřad. Tento projekt poskytuje následující služby – výpis z Katastru nemovitostí, výpis z Obchodního rejstříku, výpis z Živnostenského rejstříku, výpis z Rejstříku trestů, výpis z rejstříku trestů právnických osob, přijetí podání podle živnostenského zákona (§ 72), žádost o výpis nebo opis z Rejstříku trestů podle zákona č. 124/2008 Sb., výpis z bodového hodnocení řidiče, vydání ověřeného výstupu ze Seznamu kvalifikovaných dodavatelů, podání do registru účastníků provozu modulu autovraků ISOH, výpis z insolvenčního rejstříku, datové schránky, autorizovaná konverze dokumentů, centrální úložiště ověřovacích doložek, úschovna systému Czech POINT, CzechPOINT@office, základní registr, výpis z Veřejných rejstříků. K dnešnímu dni (3. 4. 2014) bylo vydáno 10.694.501 výpisů. (MVČR, ©2014)

3.4.1 Historie Czech POINTu

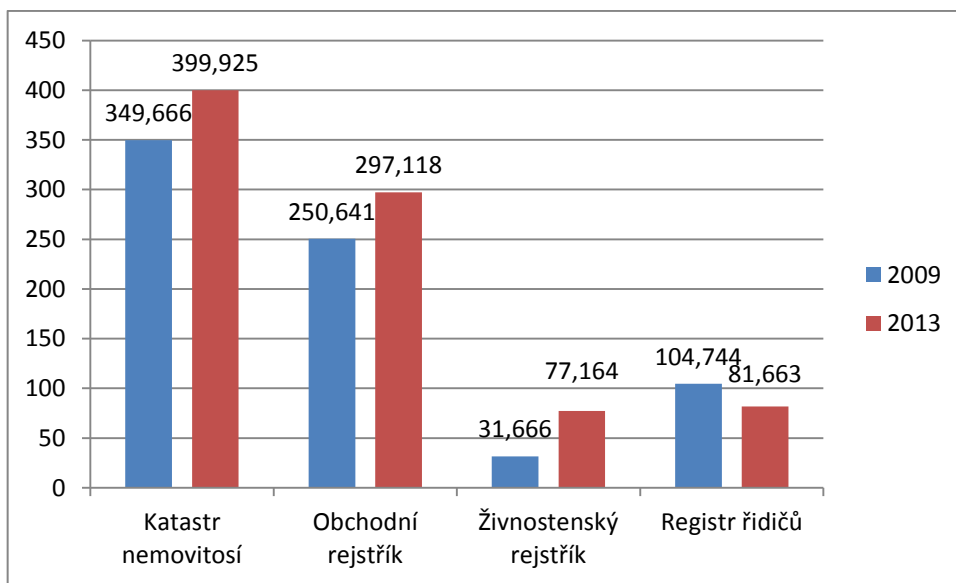
Pilotní fáze byla odstartována 28. 3. 2007. Testování mělo probíhat do konce června 2007 na 37 úřadech. Na jaře roku 2007 Komise pro informatiku Svazu měst a obcí zkritizovala finanční plány MV, za to že podhodnotily náklady na zaměstnance a také povědomí občanů a projektu. Komise rovněž vznesla otázku ohledně toho, proč nejsou do projektu zapojeny také jiné instituce – například finanční úřady, instituce zajišťující agendy stavebního úřadu či krajské soudy. (Špaček, 2012, s. 81)

Czech POINTy jsou součástí eGona, které začaly v ostrém provozu fungovat od ledna 2008 na více jak osmi set pobočkách, postupně se rozrůstala tato síť kontaktních míst – a to i v zahraničí na zastupitelských úřadech ČR. S rostoucím počtem nabízených služeb se zvyšují i nároky na bezpečnost na ochranu dat dostupných z databází, ta je zajištěna například auditem přístupů do systému nebo přihlašování přes bezpečnostní certifikáty. V roce 2009 došlo k dalšímu rozšíření služeb a to o agendy pro informační systém datových schránek a autorizovanou konverzi dokumentů. Díky dotacím poskytovaných ze strukturálních fondů si i nejmenší obce mohly dovolit pořídit vybavení nutné k provozu kontaktního místa. Počet poboček kontaktních míst v tomto roce přesáhl hranici pěti tisíc. Červenec 2010 byl významným rokem z hlediska posunu v rozvoji Czech POINTů. Czech POINT byl napojen na informační systém evidence obyvatel, dále bylo v této souvislosti rozšířeno i rozhraní pro vnitřní potřeby úřadu - CzechPOINT@office. Pomocí tohoto roz-

hraní hlásí matriční úřady, ohlašovny a soudy veškeré změny do informačního systému evidence obyvatel. (MVČR, ©2014)

3.4.2 Statistika vydaných výpisů za rok 2013

Z níže uvedeného grafu je možné zjistit jaký rozdíl je mezi počtem vydaných výpisů v roce 2009 a 2013. Je zřejmé, že počty se až na výpis z registru řidičů zvyšovaly.

Obrázek 3 – Počet vydaných výpisů za rok 2013

Zdroj: Český statistický úřad, © 2014

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 PRŮBĚH REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY

Prvním milníkem zahájení transformace ČR z totalitního na demokratický stát byl 17. listopad 1989. V té době nastala potřeba přejít od centralizovaného systému k decentralizačnímu. Toho bylo docíleno zrušením národních výborů a vytvořením obecní samosprávy. K prvním změnám došlo v oblasti ústřední samosprávy, kdy byla zrušena Komunistická strana Československa a byl rovněž nastolen klasický mechanismus parlamentní republiky. V roce 1990 se uskutečnily první demokratické parlamentní volby, dále byla pozměněna skladba ústředních orgánů státní správy. Okresní výbory byly zrušeny a nahrazeny okresními úřady, krajské národní výbory byly zrušeny bez náhrady, jejich kompetence přešly na ústřední správní úřady. Existovali rozdílné názory na způsob uspořádání federace mezi politickými silami obou republik, což bylo jedním z důvodů, proč došlo k rozpadu československé federace. K 1. 1. 1993 se Česká republika stala samostatným státem s novou strukturou nejvyšších státních orgánů s jednotným zákonodárstvím, s jediným parlamentem, vládou a nejvyšším soudem. V tomto roce byla dále přijata Ústava České republiky, jejíž součástí se stala Listina základních práv a svobod. (Brůna, 2005, str. 28)

4.1 Reforma ústřední státní správy

Ústřední státní správa je tvořena ministerstvy a ostatními ústředními správními úřady, její hlavní úloha spočívá v řízení veřejného sektoru a v podporování horizontální koordinace na úrovni ústřední samosprávy. Tato úloha je převážně v legislativní, koordinační a kontrolní činnosti. Tato státní správa podléhá mnoha vlivům, kam řadíme například vstup České republiky do Evropské unie, vývoj veřejného dluhu, prosazování moderních informačních technologií a komunikačních technologií a systémů, reforma územní veřejné správy a také vyšší nároky občanů na kvalitu veřejné správy. Všechny tyto faktory tak měli vliv na současnou modernizaci ústřední státní samosprávy. Modernizace na rozdíl od reformy nezasahuje do samotného systému, ale mění způsob jeho fungování. Můžeme říci, že modernizace ústřední státní samosprávy byla zahájena v roce 1999 a to Konceptí reformy veřejné správy schválené vládou. V roce 2001 vláda vydala usnesení – Návrh koncepce modernizace ústřední státní správy se zvláštním přihlédnutím k systematizaci a organizačnímu uspořádání správních úřadů. Prioritou této modernizace byla především racionalizace, zvýšení horizontální koordinace činnosti veřejné správy a její zefektivnění. K tomu sloužil projekt nazývaný jako EU Phare 2000. Při realizaci projektu byly povolány

všechny orgány ústřední státní správy, které byly rozděleny do pracovních skupin. (Baroš, 2003, str. 126)

V Ústavě České republiky můžeme najít základ reformy veřejné správy v ČR, jejíž účinnost nabyla k 1. 1. 1993. V článku 99 je určeno, že se ČR rozděluje na obce a kraje. V dnešní době rozeznáváme dvě časové roviny rozdělující reformu veřejné správy. V první fázi jsou ustanoveny kraje, v druhé fázi se ruší okresní úřady. (Brůna, 2005, str. 48)

4.1.1 I. fáze reformy

Z důvodu chybějící meziregionální úrovně veřejné správy a také z omezení samosprávy na obecní úroveň, docházelo k roztržitému koordinaci výkonu státní správy, a to zejména proto, že si ústřední orgány zřizovaly detašovaná pracoviště na svém území. Takový stav nevedl k žádným úsporám, které by za normálních okolností plynuly ze zrušení krajských národních výborů. Východiskem z této patové situace bylo obnovení krajského zřízení. Vyšší samospráva byla ustanovena ústavním zákonem č. 347/1997 Sb., o vytvoření územních samosprávných celků o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb. Diskutovalo se o možném počtu krajů. Byl návrh, aby kraje byly zachovány, jako tomu bylo v letech 1949 – 1960, a ke kterým by přibyl kraj Olomoucký, resp. Středomoravský. Takový návrh byl zamítnut. (Brůna, 2005, str. 52)

Ústavní zákon č. 347/1997 Sb. nabyl účinnosti dne 1. ledna 2000, který byl změněn ústavním zákonem č. 176/2001 Sb., nabyl účinnosti 31. května 2001. V tomto zákoně se jednalo o změnu v názvu čtyř krajů. Budějovický kraj se přejmenoval na Jihočeský, Ostravský na Moravskoslezský kraj, Jihlavský kraj na Vysočinu a Brněnský na Jihomoravský kraj. (Ústavní zákon, 1997)

Celkem bylo zřízeno 14 krajů včetně hlavního města Prahy:

- Jihomoravský kraj
- Jihočeský kraj
- Moravskoslezský kraj
- Liberecký kraj
- Vysočina
- Zlínský kraj
- Pardubický kraj
- Středočeský kraj

- Karlovarský kraj
- Olomoucký kraj
- Královéhradecký kraj
- Plzeňský kraj
- Ústecký kraj
- Hlavní město Praha (Czechtourism, © 2010)

Obrázek 4 – Mapa krajů

Zdroj: Český statistický úřad, 2014

Přijaté zákony, které souvisely s I. fází reformy se člení do dvou skupin, první skupina je tvořena zákony organizačními a kompetenčními, které jsou garantovány Ministerstvem vnitra a druhá skupina obsahuje zákony finanční a majetkové garantované Ministerstvem financí. Mezi ty nejdůležitější zákony patří:

- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích
- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích
- zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů
- zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praha

- zákon č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praha
- zákon č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech

Právě výše zmíněným zákonem č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praha se přenesly působnosti z ministerstev, školských a okresních úřadů na kraje v samostatné i přenesené působnosti. Do přenesené působnosti krajů přešlo celkem 2399 subjektů z oblasti školství, které kraj provozně i investičně zabezpečuje (kromě výdajů hrazených státem). K dalšímu přenosu kompetencí došlo v oblastech kultury dopravy nebo zdravotnictví. (Baroš, 2003, s. 45)

Problémem ve vztahu k organizaci krajů řešené navazujícími zákony, zejména pak zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích spočíval ve volbě spojeného nebo odděleného modelu výkonu VS. Spojený model je založen na výkonu státní správy územní samosprávou při které mohou existovat specializované orgány státní správy, nikoli však orgány státní správy se všeobecnou působností. Naopak oddělený model je založen na vytváření zvláštních orgánů státní správy se všeobecnou působností a zvláštních orgánů samosprávy se všeobecnou působností. Nakonec se realizoval spojený model, kdy orgány samosprávy vykonávaly vedle samosprávy i státní správu v přenesené působnosti. Reformou se dosáhlo decentralizačního efektu, kdy kompetence přešly do samostatné působnosti krajů, tak dekoncentračního efektu, kdy kompetence přešly do přenesené působnosti krajů, kde zůstává zachována jejich podřízenost ústřední státní správě.

Druhou fází reformy došlo k většímu souladu a uspokojení všech meziregionálních center. Nevýhodou nového členění můžeme vidět v nesouladu s členěním některých specializovaných správních orgánů a soudů. Nově vzniklé kraje se rovněž staly příliš malými z hlediska jednotek pro poskytování pomoci z fondu EU. Z tohoto důvodu se zavedly regiony soudržnosti. *„Regiony soudržnosti jsou v oblasti regionální politiky základními statistickými jednotkami pro výpočet ukazatele HDP/obyvatele, na základně kterého je přidělena podpora ze strukturálních fondů. Jsou jimi regiony na úrovni NUTS II (NUTS - klasifikace územních statistických jednotek). V programovacím období 2007—2013 má každý Region soudržnosti historicky poprvé svůj vlastní Regionální operační program (ROP), který je úzce zaměřen na řešení problémů daného regionu“*. Dalším problémem byl problém

s finančním zajištěním činnosti krajů, zejména v otázkách vlastního územního rozvoje. (Brůna, 2003, s. 53; Strukturální fondy, ©2009)

4.1.2 II. fáze reformy

Hlavním úkolem v této fázi bylo zrušení okresních úřadů a přenesení jimi vykonávaných kompetencí na jiné orgány VS. Svoji úlohu zde také hrála skutečnost, kdy okresní úřady byly prvkem odděleného modelu výkonu VS, zatímco v obcích i krajích byl uplatňován spojený model. Otázkou bylo, na jaké orgány VS přejde většina kompetencí okresních úřadů. V průběhu II. fáze reformy byla ukončena činnost 73 okresních úřadů a to k 31. 12. 2002. K 1. 1. 2003 byla většina jejich působností přenesena na obce s rozšířenou působností. Menší část kompetencí přešla na krajské a jiné úřady. Obce s rozšířenou působností se vybíraly na základě výzkumu sídelní struktury v České republice. Výsledkem tohoto procesu bylo přijetí zákona č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s rozšířenou působností a obcí s pověřeným obecním úřadem. K dnešnímu dni máme 205 obcí s rozšířenou působností a 388 obcí s pověřeným obecním úřadem. (Brůna, 2005, s. 95; Grospič a Vostrá, 2004, s. 205)

Druhá fáze územní reformy veřejné správy je opravena následujícími zákony:

- zákon č. 231/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce a souvisejících změnách
- zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územně samosprávných celků a o změně některých zákonů
- zákon č. 313/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností
- zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů (Baroš, 2003, s. 42)

S druhou fází reformy rovněž souviselo zajištění majetkových, finančních a personálních otázek. Tato oblast byla postupně vyřešena pomocí sedmi zákonů a dalších podzákonných norem. Stát se finančně podílel na přípravě budov úřadů obcí s rozšířenou působností nebo krajských úřadů. Další z oblastí, které bylo nutno zabezpečit, bylo personální zabezpečení

výkonu přenášených agend. Na základě zákona tzv. delimitační doložkou se stanovil způsob přechodu výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresních úřadů na obce s rozšířenou působností, kraje a příslušné dotčené orgány státu, pokud na ně jejich činnost předcházela. Z okresních úřadů bylo z celkového počtu 19 050 funkčních míst delimitováno na obce a kraje 15 060 funkčních míst. Samospráva na tyto místa obdržela příspěvek na výkon státní správy. Celkem bylo pokryto 83% funkčních míst kvalifikovanými a zkušenými úředníky převedených na samosprávně celky. V této fázi reformy byl velkým problémem problematika nákladů na výkon přenesené působnosti. Stát delegoval na 205 obcí s rozšířenou působností výkon státní správy. Na obce s rozšířenou působností bylo delimitováno celkem 12 984 funkčních míst, kdy na jedno místo byl přidělen státní příspěvek 333 996,69 Kč/rok. Takový systém fungoval do roku 2005, dalším příjmem obcí byly příjmy ze správních poplatků a pokut. (Grospič a Vostrá, 2004, s. 205; denik.obce.cz, 2003)

5 EGOVERNMENT V OBCÍCH OLOMOUCKÉHO KRAJE

5.1 Charakteristika Olomouckého kraje

Olomoucký kraj se rozkládá ve střední části Moravy a dotýká se i její severní části. Z hlediska územně-správního tvoří spolu se Zlínským krajem oblast NUTS II - Střední Morava. Člení se na pět okresů, a to na Prostějov, Přerov, Šumperk, Jeseník a Olomouc. Od 1. 1. 2005 došlo k rozšíření Olomouckého kraje o tři obce z kraje Moravskoslezského. Na území OLK bylo stanoveno celkem 13 správních obvodů obcí s rozšířenou působností, 20 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a 399 obcí. OLK má na severu 104 km dlouhou mezistátní hranici s Polskem, na východě sousedí s Moravskoslezským krajem, na jihu se Zlínským a Jihomoravským krajem a na západě s Pardubickým krajem. (Český statistický úřad, ©2014)

Obrázek 5 – Mapa Olomouckého kraje

Zdroj: Český statistický úřad, 2014

Olomoucký kraj je regionem s bohatou historií, s pestrou a malebnou přírodou, s množstvím kulturních, sportovních i rekreačních možností. Regionální ekonomika je zaměřena na tradiční zemědělství, zpracovatelský průmysl a služby. Díky realizacím dlouhodobých strategických plánů se ekonomická situace v OLK postupně zlepšuje a vzestupná tendence má pokračovat i v následujících letech. (Český statistický úřad, ©2014)

5.2 Průzkum mezi obcemi a občany Olomouckého kraje

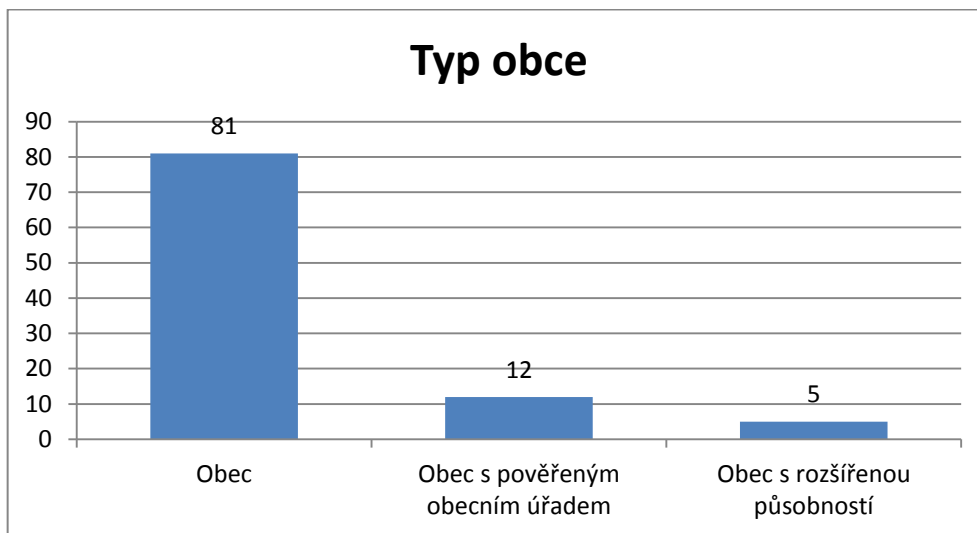
5.2.1 Dotazníkové šetření v obcích Olomouckého kraje

Metodou dotazníkové šetření byl proveden průzkum mezi obcemi OLK, jehož cílem bylo zjistit spokojenost, využití, návrhy pro zlepšení dosavadního fungování projektů jako CzechPOINT nebo datové schránky a eGovernmentu jako celku. Průzkum byl realizován v rámci OLK, kdy byla pomocí e-mailu oslovena většina obcí. Celkem bylo v dotazníku 12 otázek, na které odpovídali pracovníci městských úřadů a zastupitelé. Otázky byly kladeny v souvislosti s elektronizací veřejné správy. Pracovníci, nebo zástupci OÚ odpovídali na otevřené a uzavřené otázky, kde měli možnost vyjádřit se ke kladům nebo záporům fungování projektu eGovernment. Zpětná vazba byla relativně kladná a podařilo se získat údaje od téměř 100 obcí. Výsledky výzkumu lze vyčíst z následujících grafů.

Počet oslovených obcí	385
Počet navracených dotazníků	97
Počet otevřených otázek	2
Počet uzavřených otázek	10

Otázka č. 1: Jednotka veřejné správy

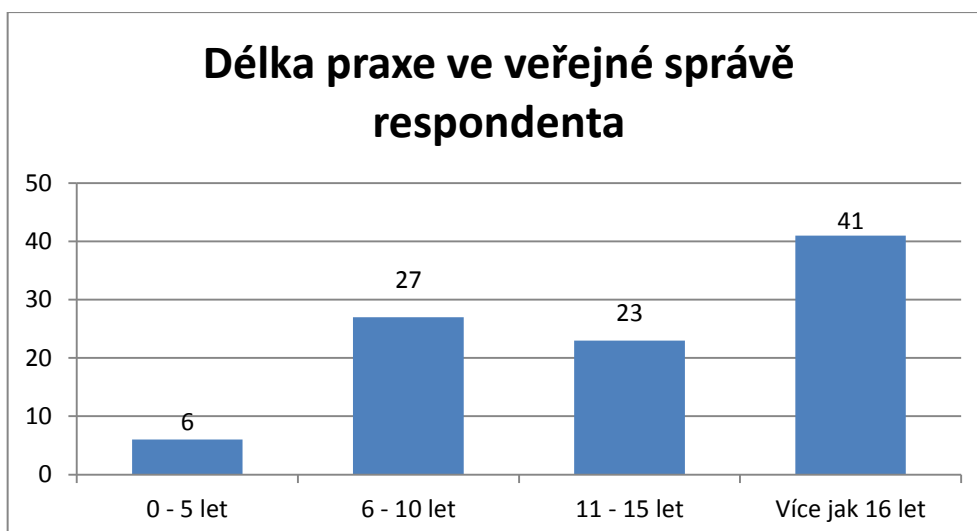
Z celkového počtu vrácených dotazníků bylo 12 obcí s pověřeným obecním úřadem, 5 obcí s rozšířenou působností a 81 menších obcí.

Obrázek 6 – Grafické zpracování počtu obcí podle typu

Otázka č. 2: Délka praxe pracovníka

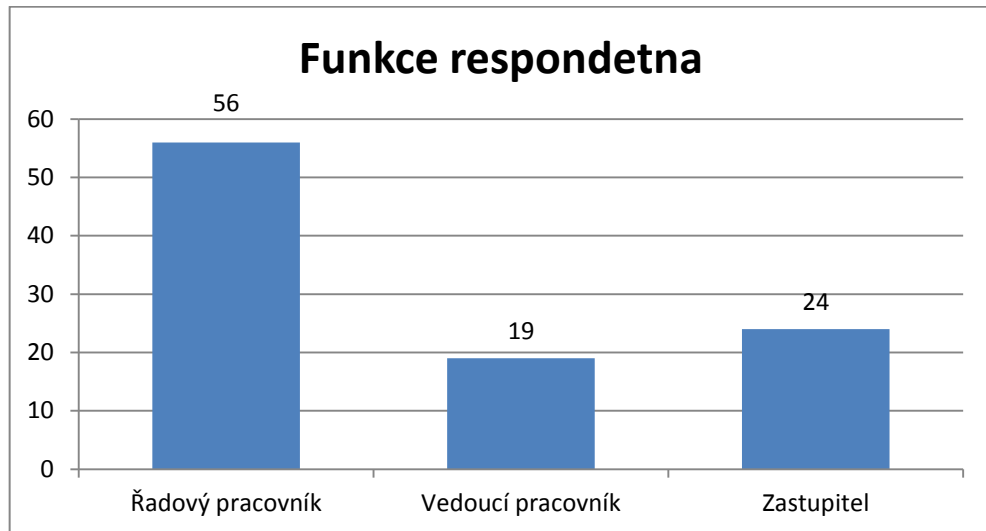
Respondenti byli dotazováni, jak dlouho již pracují ve veřejné správě. Nejvíce oslovených pracovníků bylo ve veřejné správě zaměstnáno déle jak 16 let, což činilo 48% z celkových dotázaných.

Obrázek 7 – Graf znázorňující délku praxe respondenta ve VS

Otázka č. 3: Jakou funkci oslovený respondent zastává

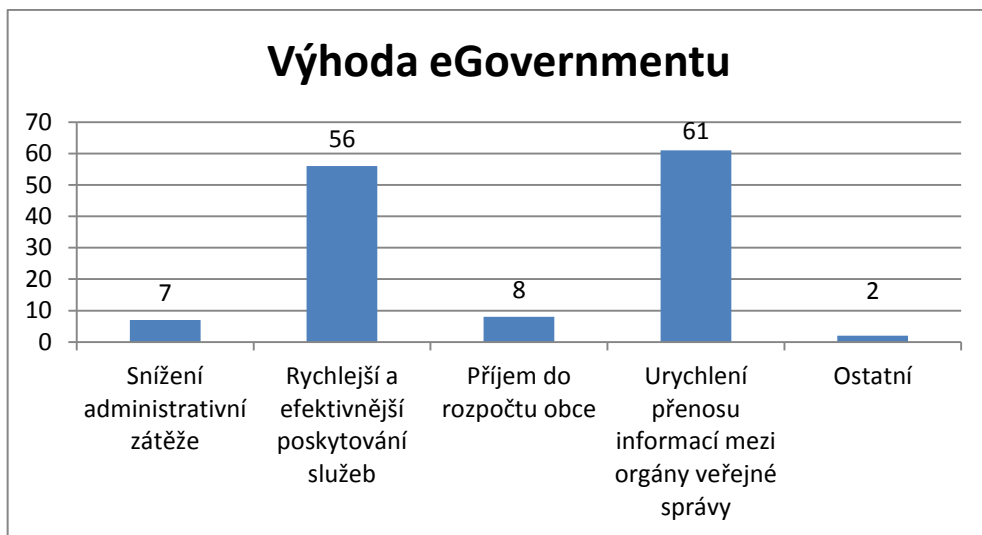
Dotazníkovým šetřením bylo zkoumáno, jakou funkci respondent zastává. Je patrné, že nejvíce odpovědí bylo z řad řadových pracovníků, kterých bylo 57% z celku. Dále pak zastupitelé – celkem 24%.

Obrázek 8 – Graf znázorňující počty pracovníků v různých funkcích

Otázka č. 4: Jakou největší výhodu respondent shledává ohledně eGovernmentu

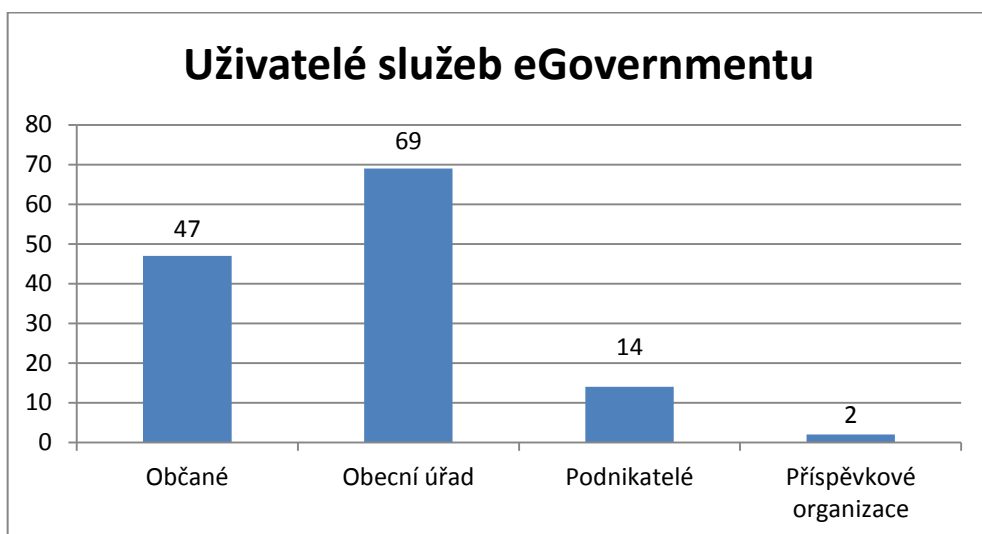
V souvislosti se zjišťováním zkušeností orgánů veřejné správy s tímto projektem bylo zkoumáno, jakou výhodu pokládají úředníci za nejpodstatnější. Nejpreferovanější odpovědí bylo urychlení přenosu informací mezi orgány VS a dále pak rychlejší poskytování služeb. Tyto dvě možnosti zahrnuly 88% z celku.

Obrázek 9 – Graf znázorňující výhody eGovernmentu

Otázka č. 5: Kdo jsou uživatelé eGovernmentu

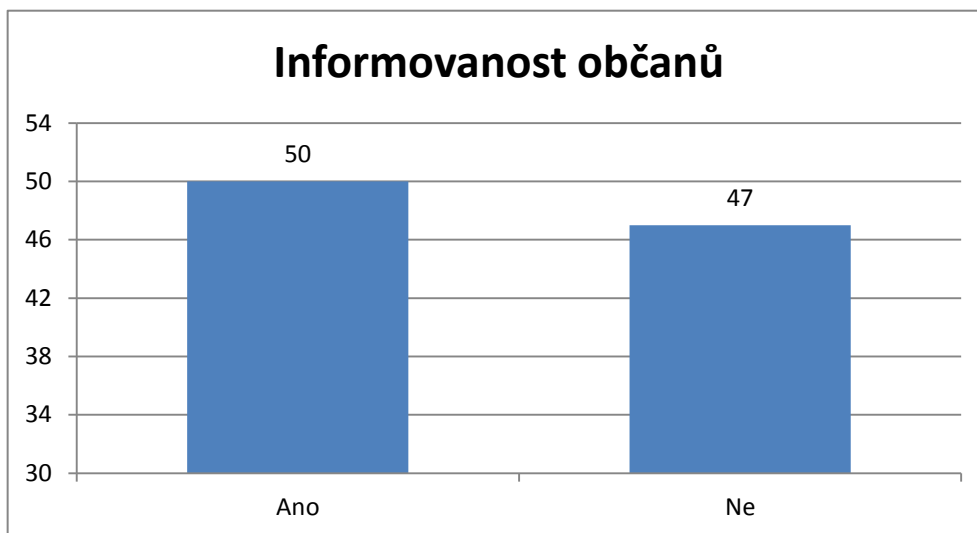
V páté otázce byli pracovníci tázáni, kdo nejvíce využívá služeb eGovernmentu v rámci Olomouckého kraje. Jednoznačně nejvíce využívá těchto služeb obecní úřad, to celkově činí 52% z celkových uživatelů. Dalších 36 % připadá na občany obcí.

Obrázek 10 - Graf znázorňující počty uživatelů eGovernmentu

Otázka č. 6: Informovanost občanů o projektu eGovernment

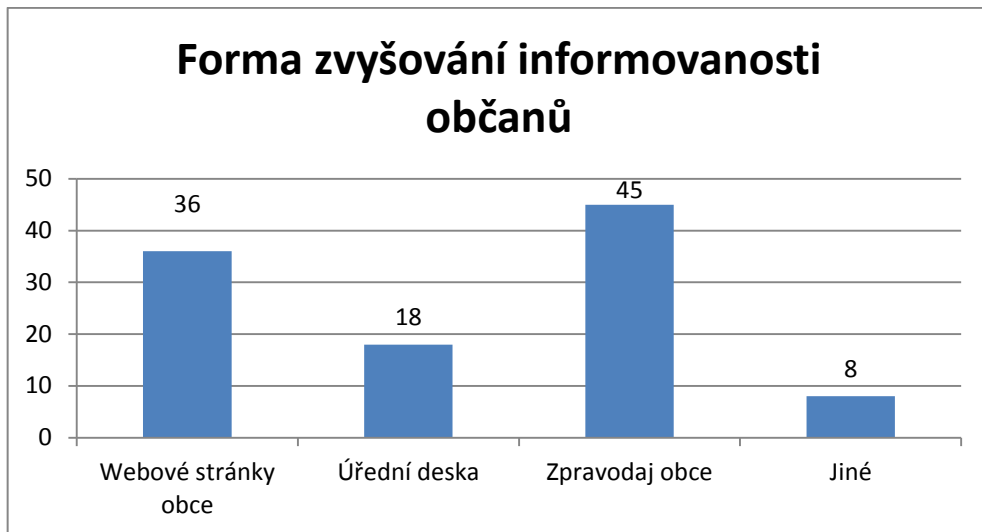
Z průzkumu vyplynulo, že více jak polovina oslovených OÚ se domnívá, že své občany dobře informuje o možnostech využití služeb, které eGovernment naskýtá. Menší polovina si myslí, že poskytování informací občanům nebo jiným subjektům, není dostačující.

Obrázek 11 - Graf znázorňující informovanost občanů OLK

Otázka č. 7: Jakou formou obce zvyšují informovanost o eGovernmentu a jeho službách

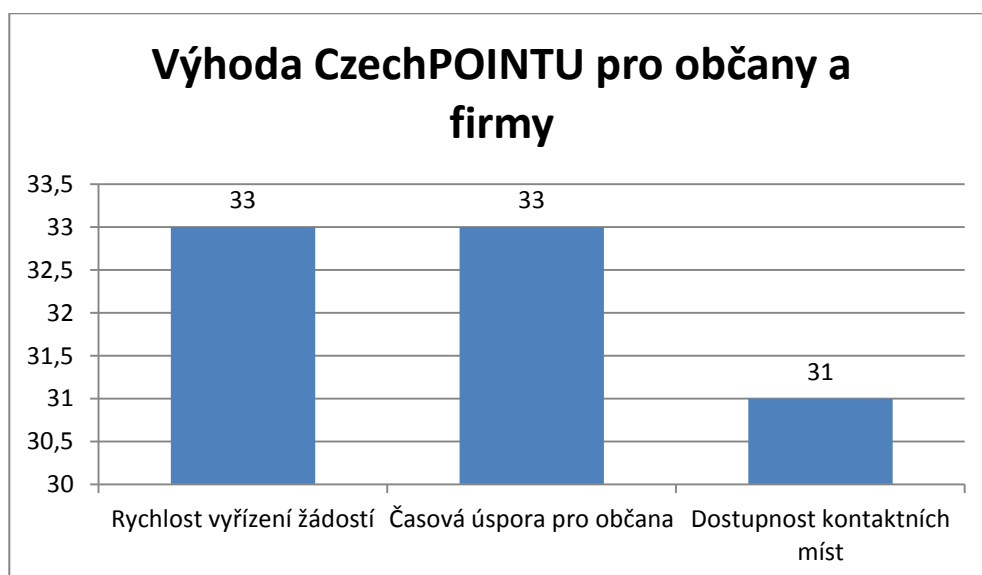
V této otevřené otázce se úředníci vyjádřili, jakým způsobem se snaží o to, informovat své občany a jiné subjekty o možnostech využití služeb eGovernmentu právě na jejich úradě. Nejvíce se OÚ snaží do povědomí dostat právě místním zpravodajem, který bývá v téměř každé obci. Na pomyslnou druhou příčku můžeme zařadit webové stránky obce, dále pak úřední desku. Mezi jiné byly zahrnuty odpovědi jako – zasedání zastupitelstva, šíření pomocí místního úřadu, označení logem místo pracoviště, kde je možné využít služeb projektu.

Obrázek 12 - Graf znázorňující jakým způsobem obce informují občany o eGovernmentu

Otázka č. 8: Jaké výhody poskytuje využívání CzechPOINTU pro občany a firmy obce

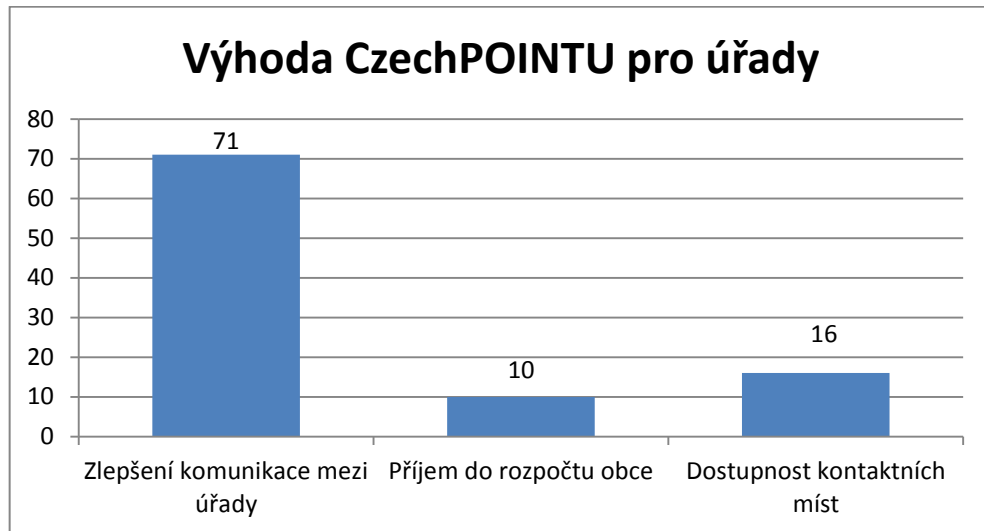
V rámci průzkumu bylo podle dosavadních zkušeností OÚ zjišťováno, jaké výhody podle nich může služba CzechPOINT poskytnout svým občanům nebo firmám. Největší výhodu OÚ vidí především v rychlosti vyřízení žádostí a s tím související časovou úsporou pro občana. 31 OÚ pak shledalo jako největší výhodu dostupnost kontaktních míst. Z grafu lze vyčíst, že všechny 3 možnosti byly rovnoměrně zastoupeny.

Obrázek 13 - Graf znázorňující výhody CzechPOINTU pro občany a firmy

Otázka č. 9: Jaké výhody naskýtá využívání CzechPOINTU obecním úřadům

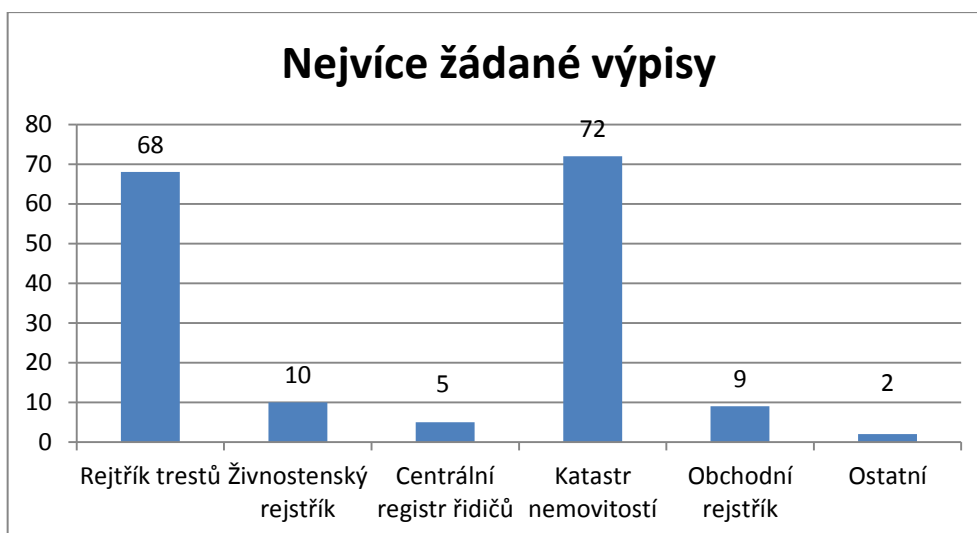
V další otázce byli respondenti tázáni, jaké výhody přináší CzechPOINT právě pro dotazované OÚ. Nejpreferovanější odpovědí u této otázky bylo zlepšení komunikace mezi úřady, a to i 73% dotazovaných OÚ.

Obrázek 14 - Graf znázorňující výhod CzechPOINTU pro úřady

Otázka č. 10: Jaký druh výpisů je nejvíce žádaný

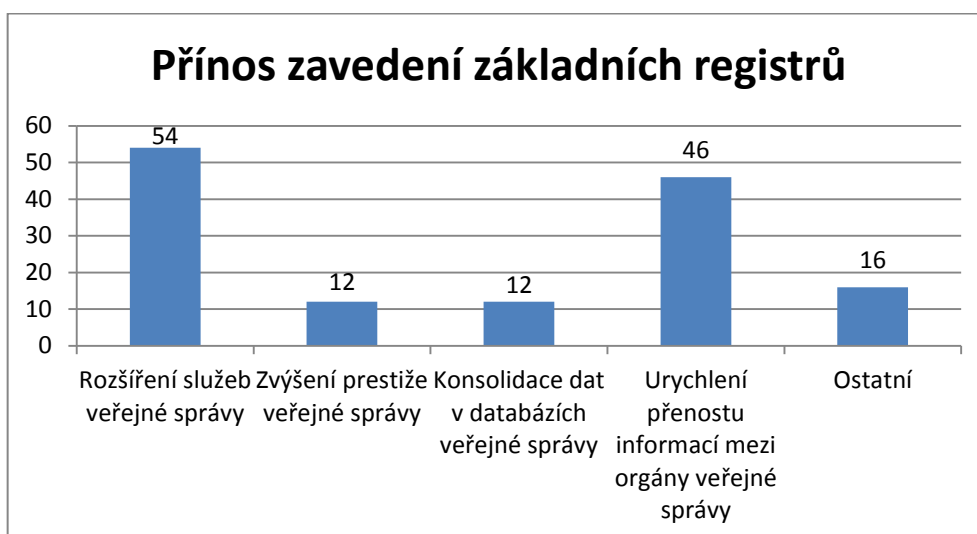
V rámci této otázky bylo zjišťováno, které online služby jsou na daném OÚ poskytovány nejčastěji. Vyhodnocením odpovědí bylo zjištěno, že nejčastěji využívána služba v Olomouckém kraji je služba k nahlížení do Katastru nemovitostí, a to u 72 respondentů. Druhou nejvíce využívanou službou je potom výpis z rejstříku trestů. U dalších služeb byla četnost spíše zanedbatelná.

Obrázek 15 - Graf znázorňující nejvíce žádané výpisy v obcích OLK

Otázka č. 11: Jaký přínos danému OÚ přineslo zavedení základních registrů

Největší přínos přinesly základní registry obecním úřadům v podobě rozšíření služeb veřejné správy a urychlení přenosu informací mezi orgány VS.

Obrázek 16 - Graf znázorňující přínos zavedení základních registrů

Otázka č. 12: Návrhy ze strany OÚ pro zlepšení eGovernmentu a jeho služeb

V poslední otázce byli úředníci osloveni, aby navrhli možné návrhy pro zlepšení fungování pro eGovernment. Z níže uvedeného grafu je zřejmé, že na téměř polovině oslovených OÚ jsou pracovníci se současným stavem spokojeni a nemají žádné návrhy pro zlepšení. Další část by uvítala větší informovanost mezi občany, průběžné školení pracovníků. OÚ by dále pak uvítali dotace ze strany státu, nižší ceny za výpisy pro občany a firmy nebo rychlejší spojení. Dva z celkového počtu odpověděli, že by rádi projekt ukončili.

Obrázek 17 - Graf znázorňující návrhy ze strany obce na zlepšení fungování eGovernmentu

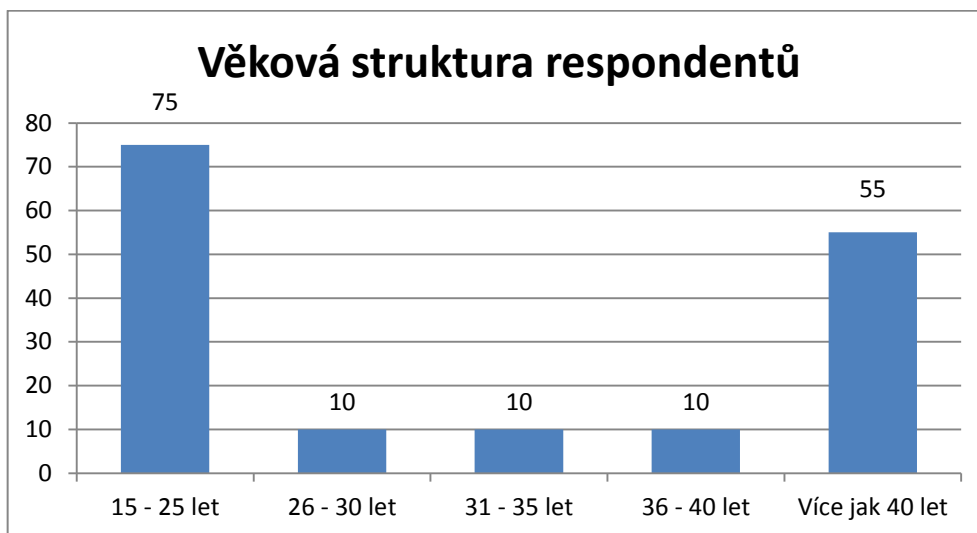
5.2.2 Průzkum mezi občany Olomouckého kraje

Další dotazníkové šetření bylo provedeno mezi občany OLK. Průzkum byl zaměřen na všechny věkové kategorie s cílem zjistit, zda občané mají povědomí o projektu eGovernment a jeho službách, případně které služby a jak často již využili. Metodou dotazníkového šetření byl vytvořen jednoduchý dotazník se 14 otázkami, které se vztahovaly k elektronizaci VS.

Počet oslovených respondentů	345
Počet navrácených dotazníků	165
Počet otevřených otázek	1
Počet uzavřených otázek	13

Průzkumu se zúčastnilo celkem 165 respondentů, z čehož 85 bylo mužů a 80 žen. Na níže uvedeném grafu je uvedeno, jakou věkovou strukturu tvořili respondenti OLK. Nejvíce

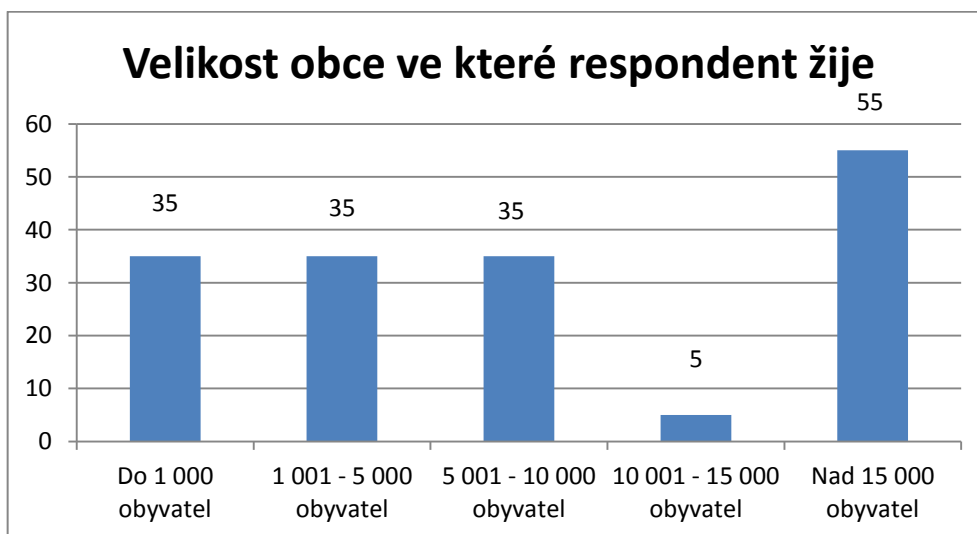
respondentů, kteří dotazník vyplnili, byli ve věku od 15 od 25 let. To mohlo být způsobeno tím, že největší podíl občanů byl z řad studentů středních a vysokých škol. Další nejpočetnější skupinou byli respondenti starší 40 let. Celková věková struktura respondentů je uvedena v následujícím grafu.

Obrázek 18 – Grafické znázornění věkové struktury respondentů

Dotazníkovým šetřením bylo rovněž zkoumáno, jakého nejvyššího vzdělání respondenti dosáhli. Z průzkumu vyplývá, že celkem 48% z dotazovaných občanů má středoškolské vzdělání s maturitou. Druhá nejpočetnější skupina je z řad vysokoškoláků.

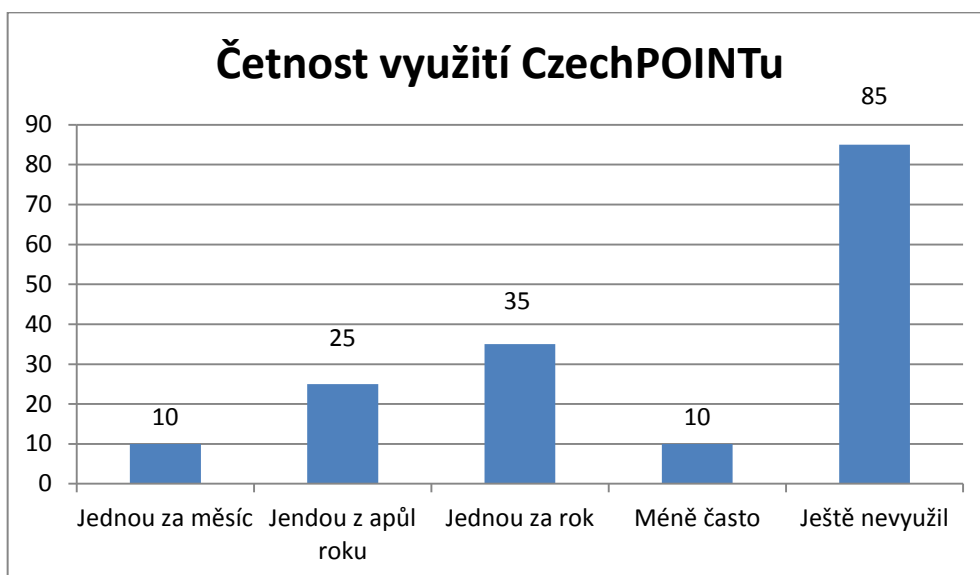
Cílem následující otázky bylo zjistit velikost obce, v které respondent bydlí. Celkem 33% občanů žije v obcích, která má více jak 15 000 obyvatel. Z níže uvedeného grafu je možno vyčíst, v jak velké obci žije zbytek respondentů.

Obrázek 19 – Grafické znázornění velikosti obce respondenta

V další otázce byli respondenti tázáni, zda vědí, k čemu se eGovernment využívá. Z celkového počtu 165 respondentů pouze 24 %, tedy 40 občanů vědělo, k čemu slouží eGovernment, na rozdíl od zbylých 76%. Na tuto uzavřenou otázku navazovala otázka otevřená, v nichž byli občané dotazováni, zda ví, jakou službu mohou v rámci eGovernmentu využít. Nejvíce krát byly v odpovědích zmíněny datové schránky, CzechPOINT a výpis z rejstříku trestů. V té návaznosti téměř většina, tedy 160 respondentů, odpověděla kladně na otázku, zda již někdy slyšeli o službě CzechPOINT. Z čehož 80 lidí i CzechPOINT využilo, 85 nikoliv. Pouze 5 občanů se s touto službou ještě nesetkalo.

Následující otázka zjišťovala, jak často respondenti služby CzechPOINT využívají. Z uvedeného grafu lze vyzorovat, že 85 respondentů této služby zatím nevyužili, což dokládá i předchozí otázka. 35 občanů pak CzechPOINT využívá zhruba jednou za rok. Nejvíce pak byl zájem o výpis z rejstříku trestů a o výpis z katastru nemovitostí.

Obrázek 20 – Grafické znázornění četnosti využití CzechPOINTU respondenty

V rámci dotazníkového šetření byli respondenti dotazováni, jakou největší výhodu vidí v elektronické komunikaci s veřejnou správou. Nejpreferovanější odpovědí bylo snížení časových nároků na občany při styku s veřejnou správou. To shledává jako největší výhodu 105 respondentů. Zbylých 60 respondentů vidí největší výhodu v možnosti blokáce odčizení elektronických dokladů a v rychlosti vyřízení žádostí.

Poslední otázka v dotazníku zněla: „Jaké jsou podle Vás nevýhody v elektronické komunikaci s veřejnou správou?“ Téměř 60% respondentů, resp. 95 osob vidí jako nevýhodu

zejména nedostatečnou informovanost občanů. Dalších 55 osob se domnívá, že největší nevýhodou elektronické komunikace jsou technické problémy.

6 VYHODNOCENÍ PRŮZKUMU POMOCÍ SWOT ANALÝZY

SWOT analýza je univerzální analytická technika zaměřená na hodnocení vnitřních a vnějších faktorů ovlivňujících úspěšnost organizace nebo nějakého záměru. Nejčastěji je SWOT analýza používána jako situační analýza v strategickém řízení. Autorem SWOT analýzy se stal Albert Humphrey, který ji navrhl v šedesátých letech 20. století. SWOT analýza pracuje s vnitřní a vnější faktory. Podstatou SWOT analýzy je identifikovat klíčové silné a slabé stránky organizace a klíčové příležitosti a hrozby vnějšího prostředí. SWOT je akronym z počátečních písmen anglických názvů jednotlivých faktorů:

- Strengths - silné stránky
- Weaknesses - slabé stránky
- Opportunities – příležitosti
- Threats – hrozby (ManagementMania, ©2013)

V rámci praktické části vyhodnotíme výstupy dotazníkového šetření za pomoci právě výše zmiňované SWOT analýzy, která poukáže na silné či slabé stránky související s elektronizací VS.

6.1 Silné stránky

- Decentralizace VS
- Princip subsidiarity = přiblížení výkonu VS občanům
- Zvýšení prestiže VS
- Nízký výskyt chyb u poskytovaných dat
- Snížení nákladů – snížení počtu pracovníků
- Dostupnost 24 hodin denně
- Rychlejší a efektivnější komunikace
- Zjednodušení administrativy

6.2 Slabé stránky

- Nízká informovanost občanů o službách eGovernmentu
- Technické problémy v IT oblasti
- Požadavky na vzdělávání pracovníků obecních úřadů
- Nízké příspěvky od státu na elektronizaci VS
- Vysoké poplatky za výpisy
- Omezení kontaktu s příjemcem služby

- Nutné znalosti zaměstnanců v oblasti IT
- Nákladné školení pracovníků
- Nutná vybavenost komunikačními a informačními technologiemi

6.3 Příležitosti

- Posílení pravomocí obcí v oblasti státní správy
- Sjednocení lokálních IS veřejné správy
- Elektronizace napříč celou VS
- Snížení duplicity získaných informací od občanů
- Právní uznání elektronických podpisů
- Zvýšení informovanosti občanů o službách eGovernmentu
- Snížení poplatků za výstupy

6.4 Hrozby

- Omezení dostupnosti finančních prostředků z evropských fondů při realizování elektronizace VS
- Zvyšování nákladů obcí v souvislosti s elektronizací VS
- Diskriminace negramotných občanů v oblasti IT
- Komplikované zakládání DS
- Automatické mazání zpráv po 90 dnech od doručení (ISDS)

7 ZHODNOCENÍ PROBLÉMŮ A NÁVRHY PRO ZLEPŠENÍ SYSTÉMU ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY

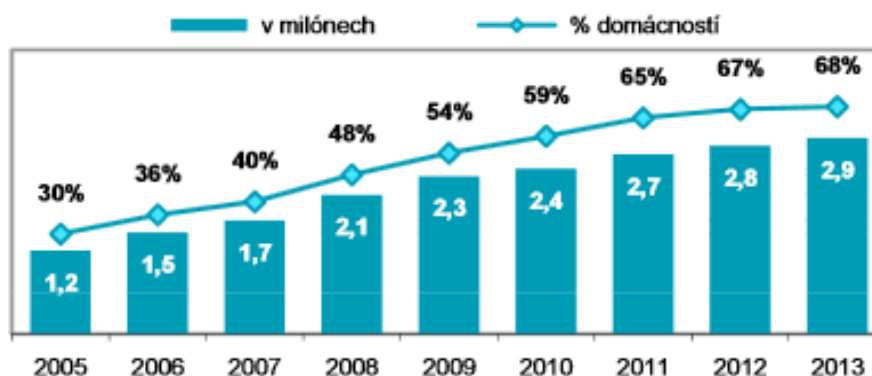
V této kapitole se budu věnovat zhodnocení a návrhům na opatření, které se týkají nedostatků a problémů, které se vyskytují v souvislosti s eGovernmentem v Olomouckém kraji. Tyto návrhy budou navazovat na analytickou část, jež byla provedena v praktické části mé bakalářské práce.

7.1 Řešení nedostatečné informovanosti občanů OLK

Jak vyplynulo z průzkumu mezi občany v OLK, občané jsou málo informovaní o možnostech využití služeb eGovernmentu na obecních úřadech či poštách. Je zřejmé, že čím menší obec je, tím menší je informovanost občanů, což dokládá i to, že 58% občanů v dotazníku uvedlo jako nevýhodu při elektronické komunikaci s veřejnou správou právě nedostatečnou informovanost občanů. To může mít souvislost i se skutečností, že téměř polovina (48%) dotazovaných dodposud nevyužila možnosti elektronicky komunikovat s veřejnou správou. 21% oslovených úřadů uvedlo, že své občany informují o službách eGovernmentu převážně na svých webových stránkách. Po bližším zkoumání, bylo zjištěno, že zejména u malých obcí je však obtížné najít informace o těchto službách. Proto by bylo dobré, kdyby OÚ dávali odkazy přímo na hlavních stránkách svých webů s jasnými informacemi a případně i odkazy na stránky CzechPOINTu nebo přímo eGovernmentu na MVČR.

7.2 Opatření pro vybavení obce informačními technologiemi

Překážkou pro rozvoj eGovernmentu je především nedostatečná vybavenost domácností internetem a mnohdy také nízká informační a počítačová gramotnost občanů nejen v Olomouckém kraji, ale i v celé České republice. Podle výzkumu provedeného mezinárodní neziskovou organizací ECDL Foundation je v České republice stále více jak 10% obyvatel počítačově negramotných. Podle níže uvedeného grafu má pouze 68% domácností osobní počítače a 67% má přístup k internetu z domu. Proto je zde důležitá role veřejných informačních institucí – například knihoven. Knihovny bývají v obcích centrem kulturního dění. Většina knihoven je vybavena právě IT technologiemi, kam mohou občané docházet a využívat přístupu na internet.

Obrázek 21 – Grafické znázornění počtu domácností s PC

Zdroj: Český statistický úřad, © 2014

Pravdou je, že v menších obcích přítomnost knihovny není pravidlem, a proto občané nemají příležitost, jak se dostat k přístupu na internet. Možností by zde bylo například vybudování interaktivních místností, kam by občané, kteří nemají přístup na internet, mohli docházet a pracovat zde na PC. Dále by bylo dobré pro ty, kteří jsou počítačově a informačně negramotní, zahájit kurzy, kde by se tito občané naučili pracovat s počítačem. Tyto kurzy by pak byly zaměřeny na to, jak moci využívat služeb eGovernmentu. Další možností pak je vytvoření kontaktních míst pro ty, kteří nemají přístup k internetu přímo na obecních úřadech nebo poštách. Vystává zde samozřejmě otázka, kdo bude tyto kurzy vést a kde se vezmou peníze na zmiňované PC. V tomto případě si myslím, že by bylo možné čerpat dotace od kraje nebo přímo od EU jak na PC, tak i na odměny pro ty, kdo by kurzy vedli.

7.3 Snížení poplatků za výpisy

Výše poplatků se pohybuje od 69 Kč do 100 Kč. Výpis z rejstříku trestů přijde žadatele na 100 Kč s DPH bez ohledu na počet stran. Bodové hodnocení řidiče potom stojí 69 Kč s DPH za 1. stranu, 40 Kč za každou další. Přestože poplatek není abnormálně vysoký a není předpokládáno, že by občan potřeboval tyto výpisy často, je možné že právě cena některé občany odrazuje. Snížením poplatků by se tak mohl zvýšit počet zájemců o výpisy.

ZÁVĚR

Cílem mé bakalářské práce byla charakteristika elektronizace veřejné správy v České republice, zhodnocení implementace nástrojů eGovernmentu a s tím spojené definice základních pojmů.

Základní prioritou eGovernmentu je bezesporu elektronizace činností, tak aby došlo k jejich zjednodušení, urychlení či zlevnění mezi subjekty veřejné moci a občany a rovněž na úrovni orgánů veřejné správy. Dalším cílem je potom odstranění prvků byrokracie, které se ve výkonu veřejné moci objevovaly.

V teoretické části jsem se zaměřila na vymezení základních pojmů související s veřejnou správou jako takovou. Dále jsem se zabývala tím, co to eGovernment je, jaký má význam, tj. jeho pozitivní a negativní dopady na obyvatelstvo i úředníky. V souvislosti s touto problematikou jsem nastínila legislativu, která upravuje fungování eGovernmentu v praxi. Teoretická část také obsahuje popis elektronických aplikací a informačních zdrojů, jež jsou na úřadech nejvíce využívány.

Praktická část byla rozdělena na dvě části. Nejprve bylo provedeno dotazníkové šetření mezi občany Olomouckého kraje, jehož cílem bylo zjistit všeobecnou informovanost občanů o eGovernmentu. Jednou z prvních otázek bylo zjistit, zda občané vědí, co to eGovernment je a k čemu se využívá. Výsledky ukázaly, že občané jsou o službách tohoto projektu informováni nedostatečně – pouze 24% vědělo, co eGovernment znamená a k čemu se může využívat. Dále byli občané dotazováni, jaké služby měli již možnost využít. Největší část dotazovaných měla zkušenosti s projektem Českého Podacího Ověřovacího Informačního Národního Terminálu – CzechPOINTu, kdy se jako nejvíce využívanou službou ukázal výpis z Rejstříku trestů. V další části byly osloveny obecní úřady Olomouckého kraje. Byly zjišťovány především prvotní zkušenosti s projekty jako datové schránky, CzechPOINT, základní registry aj. Dále bylo zkoumáno, jakým způsobem se obce snaží dostat do povědomí občanů možnost využití služeb eGovernmentu.

Výsledným subjektivním hodnocením považuji projekt za zdařilý. Jako největší nevýhodu vidím právě nedostatečnou informovanost občanů o možnostech využití již zmiňovaného projektu. Dále by potom byla potřeba zapracovat na provozní dokonalosti a odstranění technických problémů, se kterými se obecní úřady potýkají při provozu. Větší část obcí pak vnímá eGovernment a jeho projekty za přínosné a jeho význam vidí především v úspoře času jak ze strany občanů nebo firem, tak i v rychlosti vydávání výpisů. Celkově

tak eGovernment jednoznačně přispívá k modernizaci veřejné správy a je velkým krokem kupředu.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- BAROŠ, Lubomír, et al. *Reforma veřejné správy v České republice*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2003. 64 s. ISBN 80-239-0225-3
- BRŮNA, M. et al. *Veřejná správa v České republice*, 2. Rozš. Vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2005, 120 s. ISBN 80-239-4709-5
- Český statistický úřad [online], ©2014. Praha: ČSÚ [cit.2014-04-28]. Dostupné z: <http://csu.cz/>
- CzechTourism: Kraje České republiky [online]. 2010. vyd. [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://old.czechtourism.cz/komunikace-s-regiony/koordinatori/mapa-kraju/>
- Datové schránky: Informace o datových schránkách. [online]. 2010-2014. Praha [cit. 2014-04-28]. Dostupné z: <http://www.datoveschranky.eu/>
- GROSPÍČ, Jiří a Lenka VOSTRÁ. *Reforma veřejné správy v teorii a praxi: problémy reformy veřejné správy v České republice, Maďarské republice, Polské republice a Slovenské republice: sborník z mezinárodní konference, Třešť, 22.-24. října 2003*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004, 406 s. ISBN 8086473716
- HENDRYCH, Dušan. *Správní věda: teorie veřejné správy*. 3., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, 231 s. ISBN 978-80-7357-458-1
- HLEDÍKOVÁ, Zdeňka, Jan JANÁK a Jan DOBEŠ. *Dějiny správy v českých zemích: od počátků státu po současnost*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007, 570 s. ISBN 978-80-7106-906-5.
- KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy: vybrané kapitoly veřejné správy pro studium žáků středních škol*. 3., aktualiz. vyd. Ostrava: Montanex, 2010, 352 s. ISBN 978-80-7225-319-7
- KOTCHEGURA, Alexander. *Civil service reform in post-communist countries: the case of the Russian Federation and the Czech Republic*. Leiden: Leiden University Press. ISBN 978-908-7280-604
- LIDINSKÝ, V. et al. *EGovernment bezpečně*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2008. 145 s. ISBN 978-80-247-2462-1.
- MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v České republice: právní a technologické aspekty*. 2., podstatně přeprac. a rozš. vyd., V nakl. Leges vyd. 1. Praha: Leges, 2012, 464 s. ISBN 978-80-87576-36-6

- Ministerstvo vnitra České republiky: EGon a Kladie - symboly eGovernmentu* [online]. 2014. vyd. [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/egon-a-kladie-symboly-egovernmentu.aspx>
- POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2013, xx, 315 s. ISBN 978-80-7400-447-6
- PRŮCHA, Petr. *Veřejná správa a samospráva*. Vyd. 1. Praha: Vysoká škola aplikovaného práva, 2004, 241 s. ISBN 8086775038
- SCHELLE, Karel a Vladimír SMEJKAL. *Dějiny české veřejné správy: právní a technologické aspekty*. 2., podstatně přeprac. a rozš. vyd. Praha: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 314 s. Teoretik. ISBN 978-807-3802-035
- SMEJKAL, Vladimír a Michal Altair VALÁŠEK. *Jak na datovou schránku: praktický manuál pro každého*. Praha: Linde, 2012, 197 s. ISBN 978-80-86131-80-1.
- Strukturální fondy* [online], ©2009. Praha: MMR [cit. 2014-04-28]. Dostupné z: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Systemove-stranky/>
- ŠPAČEK, David. *EGovernment: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení*. Vyd. 1. V Praze: C.H. Beck, 2012, xix, 258 s. ISBN 978-80-7400-261-8
- ŠTĚDRONĚ, Bohumír. *Úvod do eGovernmentu v České republice: právní a technický průvodce*. 1. vyd. Praha: Úřad vlády České republiky, 2007, 172 s. ISBN 978-80-87041-25-3.
- SWOT analýza: Co je SWOT analýza. In: *ManagementMania* [online]. Praha, 12-10-2013 [cit. 2014-04-28]. Dostupné z: <https://managementmania.com/cs/swot-analyza>
- Úvod do regionálních věd a veřejné správy*. 2., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, 455 s. ISBN 978-80-7380-086-4
- VANÍČEK, Zdeněk. *Právní aspekty eGovernmentu v ČR*. Praha: Linde Praha, 2011, 200 s. ISBN 978-80-7201-855-0.
- Vše, co jste chtěli vědět o datových schránkách: Co jsou Datové schránky* [online]. 2011. vyd. Praha [cit. 2014-04-28]. Dostupné z: <http://www.datoveschranky.info/cz/o-datovych-schrankach/vse--co-jste-chteli-vedet-o-datovych-schrankach-id34695/>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

DS	Datová schránka
%	Procento
EU	Evropská unie
FO	Fyzická osoba
ISDS	Informační systém datových schránek
ISVS	Informační systém veřejné správy
MVČR	Ministerstvo vnitra České republiky
OLK	Olomoucký kraj
OÚ	Obecní úřad
PC	Osobní počítač
PO	Právnícká osoba
Resp.	Respektive
SIS	Státní informační systém
VS	Veřejná správa

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obrázek 1 – eGON symbolem eGovernmentu</i>	21
<i>Obrázek 2 – Grafické znázornění struktury vydaných výpisů.....</i>	23
<i>Obrázek 3 – Počet vydaných výpisů za rok 2013.....</i>	30
<i>Obrázek 4 – Mapa krajů</i>	34
<i>Obrázek 5 – Mapa Olomouckého kraje</i>	38
<i>Obrázek 6 – Grafické zpracování počtu obcí podle typu.....</i>	40
<i>Obrázek 7 – Graf znázorňující délku praxe respondenta ve VS.....</i>	40
<i>Obrázek 8 – Graf znázorňující počty pracovníků v různých funkcích</i>	41
<i>Obrázek 9 – Graf znázorňující výhody eGovernmentu.....</i>	42
<i>Obrázek 10 - Graf znázorňující počty uživatelů eGovenrmentu.....</i>	42
<i>Obrázek 11 - Graf znázorňující informovanost občanů OLK.....</i>	43
<i>Obrázek 12 - Graf znázorňující jakým způsobem obce informují občany o eGovernmentu</i>	44
<i>Obrázek 13 - Graf znázorňující výhody CzechPOINTU pro občany a firmy</i>	44
<i>Obrázek 14 - Graf znázorňující výhod CzechPOINTU pro úřady.....</i>	45
<i>Obrázek 15 - Graf znázorňující nejvíce žádané výpisy v obcích OLK</i>	46
<i>Obrázek 16 - Graf znázorňující přínos zavedení základních registrů</i>	46
<i>Obrázek 17 - Graf znázorňující návrhy ze strany obce na zlepšení fungování eGovernmentu</i>	47
<i>Obrázek 18 – Grafické znázornění věkové struktury respondentů</i>	48
<i>Obrázek 19 – Grafické znázornění velikosti obce respondenta.....</i>	48
<i>Obrázek 20 – Grafické znázornění četnosti využití CzechPOINTU respondenty.....</i>	49
<i>Obrázek 21 – Grafické znázornění počtu domácností s PC</i>	54

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I Dotazník informovanosti občanů o eGovernmentu

Příloha P II Dotazník pro pracovníky veřejné správy

PŘÍLOHA P I: DOTAZNÍK INFORMOVANOSTI OBČANŮ O EGOVERNMENTU

1. Pohlaví:
 - Muž
 - Žena

2. Věk:
 - 15-25
 - 26-30
 - 31-35
 - 36-40
 - 40 a více

3. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání:
 - Základní
 - Středoškolské bez maturity (výuční list)
 - Středoškolské s maturitou
 - Vyšší odborné
 - Vysokoškolské

4. Velikost obce, ve které žijete:
 - Do 1.000 obyvatel
 - 1.001 – 5.000 obyvatel
 - 5.001 – 10.000 obyvatel
 - 10.001 – 20.000 obyvatel
 - Nad 20.000 obyvatel

5. Víte, k čemu se využívá eGovernment?
 - Ano
 - Ne

6. Jaké služby můžete využít v rámci eGovernmentu: *Prosím, vypište...*

7. Slyšeli jste někdy o službě CzechPOINT?
 - Ano
 - Ne

8. Využili jste již tuto službu?
 - Ano
 - Ne

9. Pokud ano, jak často využíváte služeb CzechPOINTu?
 - Jednou za měsíc
 - Jednou za půl roku
 - Jednou za rok

- Méně často
10. Kterou službu jste doposud využili? Vypis z:
- Rejstříku trestů
 - Živnostenského rejstříku
 - Centrálního registru řidičů
 - Katastru nemovitostí
 - Obchodního rejstříku
 - jiné
11. O které další službě eGovernmentu jste již slyšeli?
- Datová schránka
 - Elektronický podpis
 - Portál veřejné správy
 - Základní registry veřejné správy
 - Žádná z výše uvedených
12. Kterou z těchto služeb jste měli možnost využít?
- Datová schránka
 - Elektronický podpis
 - Portál veřejné správy
 - Základní registry veřejné správy
 - Žádná z výše uvedených
13. Jaké jsou podle Vás největší výhody elektronické komunikace s veřejnou správou?
- Snížení časových nároků na občany při styku s veřejnou správou
 - Možnost blokace odcizených elektronických dokladů
 - Dostupnost kontaktních míst
 - Rychlost vyřízení žádostí
 - Jiné
14. Jaké jsou podle Vás nevýhody elektronické komunikace s veřejnou správou?
- Nedostatečná informovanost občanů
 - Technické problémy
 - Dostupnost kontaktních míst
 - Úřední hodiny kontaktních míst
 - Jiné

PŘÍLOHA P II: DOTAZNÍK PRO PRACOVNÍKY VEŘEJNÉ SPRÁVY

1. Jakou jednotkou veřejné správy jste:
 - Obec
 - Obec s pověřeným obecním úřadem (obec II. typu)
 - Obec s rozšířenou působností (obec III. typu)

2. Jak dlouho pracujete ve veřejné správě?
 - 0 – 5 let
 - 6 – 10 let
 - 10 – 15 let
 - Více jak 16 let

3. Jakou funkci na Vašem pracovišti vykonáváte?
 - Řadový pracovník
 - Vedoucí pracovník
 - Zastupitel

4. Jakou největší výhodu shledáváte při využívání služeb eGovernmentu? *Uveďte nejvýše 2 odpovědi..*
 - Snížení administrativní zátěže
 - Rychlejší a efektivnější poskytování služeb
 - Příjem do rozpočtu obce
 - Urychlení přenosu informací mezi orgány veřejné správy
 - Jiné , uveďte..

5. Kdo využívá služeb eGovernmentu nejvíce?
 - Občané
 - Podnikatelé
 - Obecní úřad
 - Příspěvkové organizace

6. Myslíte si, že jsou občané a firmy dostatečně informováni o rozsahu služeb eGovernmentu?
 - Ano
 - Ne

7. Jakým způsobem zvyšujete informovanost občanů a dalších subjektů o možnosti využití služeb eGovernmentu ve Vaší obci? *Prosím vypište.*

8. V čem spočívá podle Vás největší výhoda CzechPOINTu pro občany a firmy?
 - Rychlost vyřízení žádostí
 - Časová úspora pro občana

- Dostupnost kontaktních míst
9. V čem spočívá podle Vás největší výhoda CzechPOINTu pro úřady?
- Zlepšení komunikace mezi úřady
 - Příjem do rozpočtu obce
 - Dostupnost kontaktních míst
10. Která služba CzechPOINTu je z řad občanů využívána nejčastěji ve Vaši obci?
- Rejstřík trestů
 - Živnostenský rejstřík
 - Centrální registr řidičů
 - Katastr nemovitostí
 - Obchodní rejstřík
 - jiné
11. Co Vám přineslo zavedení základních registrů?
- Rozšíření služeb veřejné správy, zvýšení jejich kvality
 - Zvýšení prestiže veřejné správy, zvýšení spokojenosti pracovníků veřejné správy
 - Konsolidace dat v databázích veřejné správy
 - Urychlení přenosu informací mezi orgány veřejné správy
 - Jiné, uveďte..
12. Jaké možnosti pro zlepšení v oblasti eGovernmentu byste navrhli na Vašem úřadě?
Prosím vypište.